

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Segon període

Sèrie C - Número 146

Dilluns, 30 de juliol de 2007

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

PRESIDÈNCIA DE L'H. SR. JOSEP M. RAÑÉ I BLASCO

Sessió núm. 10

Í N D E X

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Economia i Finances sobre les causes, l'abast i les conseqüències de l'avaria en el subministrament elèctric de Barcelona del 23 de juliol de 2007, sobre el compliment del Pla de contingències i sobre les mesures adoptades per a evitar en el futur els greus perjudicis ocasionats a la població (tram. 354-00069/08) (retirada) (p. 3)

Sol·licitud de sessió informativa

urgent amb el conseller d'Economia i Finances sobre els fets succeïts a Barcelona arran de l'apagada elèctrica del 23 de juliol de 2007 (causes, mesures adoptades i responsabilitats) i les greus conseqüències que ha comportat i continua generant per a la ciutadania (tram. 354-00071/08) (retirada) (p. 3)

Sessió informativa

amb els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació i d'Economia i Finances sobre l'apagada elèctrica d'una part de l'àrea metropolitana de Barcelona del 23 de juliol de 2007 (tram. 355-00040/08) (p. 5)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 10

La sessió s'obre a dos quarts de dotze del migdia i set minuts. Presideix el Sr. Rañé i Blasco, acompanyat del vicepresident, Sr. Montanya i Mías, i del secretari Dilmé i Vert. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Bayona i Rocamora.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Corominas i Díaz, Sr. Fernández Teixidó, Sra. Pifarré i Matas, Sr. Pont i Sans, Sr. Pujol i Ferrusola, Sra. Ruiz i Isern i Sr. Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Balcells Gené, Sra. Carreras Tort, Sr. Comín Oliveres, Sr. Pérez Ibáñez i Sr. Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bertran Arrué, Sr. De los Ríos, Sra. Gomà i Pons i Sr. Ridao i Martín, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Sirera i Bellés, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sra. Clavell i Nadal i Sr. Milà i Solsona, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Domingo Domingo, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Sr. Joan Saura i Laporta, acompanyat del secretari de Seguretat Pública, Sr. Joan Delort i Menal, i el director general de Policia, Sr. Rafael Olmos i Salaver, i el conseller d'Economia i Finances, Sr. Antoni Castells Oliveres, acompanyat del director general d'Energia i Mines, Sr. Agustí Maure i Muñoz; el secretari general, Sr. Martí Carnicer i Vidal; el secretari d'Economia, Sr. Andreu Morillas i Antolín; el secretari de Política Financera, Competència i Consum, Sr. Miquel Salazar i Canalda; el director de l'Agència Catalana de Consum, Sr. Jordi Anguera i Camós, i la cap de l'Oficina Tècnica del Gabinet del Conseller, Sra. Susana Lozano.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació i d'Economia i Finances sobre l'apagada elèctrica d'una part de l'àrea metropolitana de Barcelona del 23 de juliol de 2007 (tram. 355-00040/08). Conseller del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Conseller del Departament d'Economia i Finances. Sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Finances sobre les causes, l'abast i les conseqüències de l'avaria en el subministrament elèctric de Barcelona del 23 de juliol de 2007, sobre el compliment del Pla de contingències i sobre les mesures adoptades per a evitar en el futur els greus perjudicis ocasionats a la població (tram. 354-00069/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa urgent de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Finances sobre els fets succeïts a Barcelona arran de l'apagada elèctrica del 23 de juliol de 2007 (causes, mesures adoptades i responsabilitats) i les greus conseqüències que ha comportat i continua generant per a la ciutadania (tram. 354-00071/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

El president

Comencem la reunió d'avui, en la qual hi han tres punts de l'ordre del dia: la sessió informativa demanada pel Govern i amb la presència del conseller del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació i el conseller d'Economia i Finances, i dues sol·licituds de sessió informativa plantejades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Aquest és l'ordre del dia que tenim previst.

Alteració de l'ordre del dia

Si no em diuen res, de part de la Mesa considerarem que les peticions de sessió informativa que han estat plantejades, que són els punts segon i tercer, es considerarien ja realitzades amb la compareixença.

Sol·licituds de sessió informativa relatives als fets succeïts a Barcelona arran de l'apagada elèctrica del 23 de juliol de 2007 (tram. 354-00069/08 i 354-00071/08) (retirades)

Però, en tot cas, aquesta és una voluntat dels grups, que, si diuen el contrari, per reglament, l'haurém de tramitar en temps i forma després d'aquesta sessió informativa.

En tot cas, en primer lloc, abans que els cedeixi la paraula que m'han demanat, saludar, en primer lloc, el conseller Joan Saura, el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, i el conseller d'Economia i Finances, l'honorable senyor Antoni Castells. I també tota la gent que els acompanyen: el senyor Joan Delort, secretari de Seguretat Pública, i el senyor Rafael Olmos, director general de Policia, del Departament d'Interior. El senyor Agustí Maure, director general d'Energia i Mines, del Departament d'Economia i Finances; el senyor Martí Carnicer, secretari general del Departament d'Economia; el senyor Andreu Morillas, secretari d'Economia; el senyor Miquel Salazar, secretari de Política Financera i Competència i Consum; el senyor Jordi Anguera, director de l'Agència Catalana de Consum, i la senyora Susana Lozano, cap de l'Oficina Tècnica del Gabinet del conseller.

Després d'agrair la seva presència, hi havia una petició de paraula per part del senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí, senyor president, gràcies. Era per sotmetre a criteri de la comissió i a criteri de la Mesa de la comissió la possibilitat d'ampliar l'ordre del dia amb una sol·licitud que va plantejar el Grup de Convergència i Unió, en la figura del seu portaveu Felip Puig, el darrer 26 de juliol, per tal que se sotmeti a opinió d'aquesta comissió la possibilitat que comparegui en aquest Parlament i en aquesta comissió el ministre d'Indústria, Comerç i Turisme, el senyor Joan Clos, precisament per informar

de les mateixes causes que ara entenc que a continuació ens n'informaran l'honorable conseller Saura i l'honorable conseller Castells.

M'agradaria que això se sotmetés a votació per ampliar l'ordre del dia.

El president

Molt bé. Havia demanat també la paraula el senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

No, era..., gràcies, senyor president. Era per dir que, òbviament, nosaltres, ja que el senyor Castells ha tingut la deferència de comparèixer, doncs, nosaltres retirariem la compareixença del conseller Castells. Mantenim, sí, en una altra comissió la compareixença del senyor Huguet. Hauria estat bé que hagués pogut també acompanyar-los, però, bé, sembla que no ha pogut ser per part del Govern. En qualsevol cas, nosaltres aquella compareixença del senyor Huguet la mantindrem, perquè crec que també és important el que ens ha de dir.

Amb relació a la petició que fa el Grup de Convergència i Unió, per la nostra part no hi hauria cap problema, senyor president.

El president

Gràcies, senyora Sirera. Per tant, estem..., previ a tramitar el primer punt, que és la sessió informativa, hauríem de veure si es modifica l'ordre del dia, la petició que ha plantejat el Grup de Convergència, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. La Mesa, d'alguna manera, com que és una compareixença, considera que s'han cobert tots els tràmits reglamentaris; per tant, es pot arribar a tramitar, amb el tràmit d'urgència, si així ho demana em sembla que és una cinquena part dels diputats de la comissió, dos grups parlamentaris, etcètera. Compleix tots els requisits, i, per tant, el que correspon segons l'aplicació del Reglament és posar a consideració dels grups que formen la comissió si s'accepta o no l'ampliació de l'ordre del dia.

Senyor Terrades, té la paraula.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per manifestar el nostre vot en contra d'aquesta ampliació, atès que el ministre avui també compareixerà en el Congrés dels Diputats per donar explicacions en seu parlamentària.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Senyor Ridao, té la paraula.

El Sr. Ridao i Martín

Sí, gràcies, senyor president. Efectivament, avui a dos quarts de cinc de la tarda compareix el ministre Clos al Congrés dels Diputats, precisament, davant de representants de tots els partits que som avui presents en aquesta comissió. I, per tant, per aquest motiu, com que creiem que el ministre no té el do de la ubiqüitat, evi-

dentment, hi votarem en contra. Això no treu, en qualsevol cas, que més endavant el nostre grup doni suport no només a l'eventualitat que pugui comparèixer el ministre Clos, sinó també altres responsables, no només de l'actual Govern espanyol, sinó també d'altres anteriors, responsables del mateix negociat del senyor Clos. I, per tant, en aquest sentit, quan es reprengui el període de sessions, evidentment, en funció de les explicacions que avui pugui donar el ministre Clos, eventualment, el nostre grup parlamentari podria donar suport a aquesta compareixença.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Procedeix... Si hi han més peticions de paraula, les donaria, si no, procediríem a la votació. En tot cas, jo prenc la idea..., no, no, jo prenc la idea que com que hi ha una votació, hi ha una explicació de vot. I, per tant, en funció d'això..., o una de dues: o tramitem el punt correctament i, per tant, considerem que ja estan defensades o...

El Sr. Pujol i Ferrusola

Només un petit aclariment, per si de cas algun grup no ha entès la petició que fa Convergència i Unió. La petició que fa Convergència i Unió és perquè s'ampliï l'ordre del dia perquè se sotmeti i es pugui sotmetre a votació la conveniència o no que el ministre d'Indústria, Comerç i Turisme comparegui en aquest Parlament, en aquest, en aquest Parlament, al Parlament de Catalunya, a donar explicacions respecte als fets que han ocorregut la darrera setmana i que sembla que continuaran passant. És a dir, és això el que estem demanant. Tant se val, per entendre'ns, les explicacions que avui pugui estar donant, més encertades o més desencertades, el ministre Clos en seu del Congrés.

El president

Gràcies, senyor Pujol. Evidentment, això és el que havia plantejat el president d'aquesta comissió, que el que anàvem a votar era l'ampliació o no de l'ordre del dia.

Acabem el torn dels grups que no han demanat la paraula abans de passar a la votació o considerar que en l'explicació hi ha la votació.

Senyor Milà, honorable senyor Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, ens oposem a l'ampliació de l'ordre del dia. La creiem inoportuna en aquest moment i creiem que els temes de Catalunya els podem debatre suficientment amb els representants del Govern de Catalunya en aquesta seu, mentre no es demostrï el contrari.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable senyor Milà. Senyor Domingo, pel Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Para apoyar la inclusión del punto del orden del día propuesto por el Grupo Parlamentario de Convergència i Unió.

El president

Bé, podem considerar que el tema ha estat debatut, i, per tant, el que toca en aquests moments és o bé establir, en funció dels posicionaments, el resultat, pressuposar-lo, o fer la votació, que és el que tocaria en aquest cas. Per tant, el que votarem ara seran vots a favor d'incorporar, d'ampliar l'ordre del dia, el punt plantejat pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que proposa aprovar la compareixença del ministre d'Indústria, senyor Joan Clos i Matheu, en una sessió informativa al Parlament de Catalunya.

Vots a favor d'ampliar l'ordre del dia?

Dotze.

Vots en contra?

Tretze.

No s'amplia l'ordre del dia i la iniciativa resta viva, i, per tant, formarà part, com no pot ser d'una altra manera, d'aquelles que aquesta comissió en el seu moment haurà de tramitar.

Sessió informativa amb els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació i d'Economia i Finances sobre l'apagada elèctrica d'una part de l'àrea metropolitana de Barcelona del 23 de juliol de 2007 (tram. 355-00040/08)

Passem, doncs, a substanciar l'ordre del dia previst, fent esment ja del plantejament que ha fet el Grup Popular de considerar que el punt 2, que era coincident amb aquest tema s'incorpora..., i el mateix pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, s'incorpora o es dóna per substantiat en aquesta sessió informativa dels membres del Govern.

Per part del Govern i en primer lloc, té la paraula l'honorable conseller del Departament d'Economia i Finances, Toni Castells.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Antoni Castells Oliveres)

Moltes gràcies, senyor president, honorable senyor president. Senyors diputats, és un honor comparèixer en nom del Govern i juntament amb l'honorable conseller Joan Saura davant d'aquesta comissió, per tal de donar compte de l'actuació del Govern i de la valoració que fa dels fets esdevinguts la setmana passada amb l'apagada de llum, d'electricitat, de subministrament elèctric que va tenir lloc a la ciutat de Barcelona.

Saben vostès, senyors diputats, que aquesta és una compareixença demanada pel Govern. Immediatament que es van produir els fets, el Govern, seguint instruccions del president Montilla, va voler demanar la comparei-

xença davant del Parlament. Coincideix, amb aquesta actitud, el Govern amb el desig d'alguns dels grups de l'oposició. De manera que és un doble motiu de satisfacció el fet de poder comparèixer: fer-ho perquè el Govern creu que és la seva obligació fer-ho, i fer-ho, a més, coincidint en aquest punt amb l'opinió dels grups de l'oposició.

Abans d'entrar en el detall, en l'explicació dels fets sobre els quals voldria donar una explicació concreta, voldria abans de començar subratllar dos punts importants: primer, jo crec que aquesta intervenció del Govern ha de començar necessàriament subratllant la gravetat dels fets esdevinguts. Fets que jo no dubto a jutjar com a inqualificables, fets que no es poden tornar a produir. De manera que vagi per davant: la posició del Govern és la de subratllar la importància i la gravetat d'aquests fets. Fets impropis d'un país com Catalunya i d'una societat que en tants i tants aspectes gaudeix d'un nivell de prosperitat, de modernitat, de desenvolupament admirable.

En segon lloc, voldria subratllar que al llarg d'aquesta setmana, aquests dies, l'actuació del Govern ha estat presidida per quatre grans prioritats. La primera, restablir el servei de subministrament elèctric. Havia de ser així. El Govern es va centrar i s'ha centrat, en primer lloc –era la seva obligació–, a assegurar que es feia tot el possible per al restabliment el més ràpid possible del subministrament elèctric. En segon lloc, l'atenció als afectats; estar al costat dels afectats, atendre'ls i ajudar-los a dur a terme les seves justes reclamacions. En tercer lloc, determinar els fets que s'havien produït i delimitar-ne les responsabilitats que se'n puguin desprendre. I, en quart lloc, naturalment, treure'n les lliçons que cal de cara al futur i adoptar les mesures pertinents. Aquestes són les quatre prioritats que han guiat l'acció del Govern.

Començaré fent una breu descripció dels fets. De fet, són prou coneguts com perquè no m'hi entretingui especialment, però jo crec que és necessari per poder centrar la intervenció i veure quina ha estat la gravetat dels fets succeïts. Vostès saben, el dilluns de la setmana passada, 23 de juliol, a les 10.53, un cable de 110 quilovolts que connecta les estacions o subestacions de Collblanc i Can Jardí 4 de FECSA-Endesa va caure sobre l'embarrat de 220 quilovolts de la subestació de Collblanc. A conseqüència d'això, van quedar sense atenció set subestacions: les de Collblanc, Maragall, Urgell, Set, Les Corts, Hostafrancs i Mata, i va afectar 300.000 clients.

Van actuar o no van actuar les proteccions? Si ho van fer, ho van fer amb retard. Això ho hauran d'aclarir els fets que es desprenguin de l'expedient informatiu. En tot cas, està clar que, si van actuar, ho van fer amb retard i que, en tot cas, si van actuar, les proteccions no són les apropiades. Proteccions que van deixar sense subministrament 300.000 clients.

A conseqüència dels fets, el cable Collblanc-Urgell es va fer malbé a conseqüència de la baixada de tensió, i la subestació de Maragall va patir un incendi. A les 12.35 es van aconseguir normalitzar totes les subestacions a excepció de les de Les Corts, Urgell i Maragall, amb una afectació a 130.000 clients. Seria, a les 10.53,

300.000 clients; a les 12.35, 130.000 clients. Cent setanta mil clients, per tant, van estar afectats durant aquestes gairebé dues hores que van de les 10.53 a les 12.35.

Al llarg del dia –del dia 23 de juliol– es van adoptar les primeres mesures d'emergència per tal de poder restablir el servei als afectats, i es van instal·lar quaranta-dos grups electrògens. A les 3.09 de la matinada del 23 al 24, és a dir, ja el dia 24, el cable Collblanc-Urgell va poder ser reparat, i es van posar en servei 50.000 clients més. De manera que en aquell moment van quedar 80.000 afectats sense subministrament elèctric.

Al llarg del dia 24 es va posar en servei un dels transformadors de la subestació de Maragall, i 60, es van afegir 60 grups electrògens als 42 que ja s'havien posat a disposició del subministrament. I al final del dia 24, és a dir, el dimarts de la setmana passada, 10.000 clients, 10.000 persones, 10.000 abonats, que havien de rebre el servei, encara no el rebien. Clients dels districtes de Gràcia, Eixample i Horta-Guinardó. És a dir, havíem passat dels 80 que havien quedat sense servei, encara, a les 3 de la matinada, a aquests 10.000: 70.000 clients més havien vist restablert el subministrament al llarg d'aquest dia. Finalment, al llarg del dia 25 –dimecres de la setmana passada–, es va poder connectar un transformador portàtil a Maragall, es van afegir 48 grups electrògens més, cosa que va permetre restablir el subministrament al 100 per cent dels clients a les 19.35 d'aquell dia.

Aquesta és la cronologia dels fets. Va haver-hi una apagada que va afectar d'entrada 300.000 clients, i que va portar que n'hi haguessin 10.000 que passessin dues nits sense subministrament elèctric, la del dilluns i la del dimarts.

Avui podem dir que el servei està restablert però no normalitzat. El servei està encara en una situació precària, i cal subratllar-ho: servei restablert però no normalitzat. Les previsions són que es podrà fer un pas important cap a finals d'agost, en la línia de la normalització del servei, però que el servei no quedarà normalitzat del tot fins el mes de febrer de l'any que ve, de l'any 2008.

D'aquí a mitjans finals d'agost, del 20 al 25 d'agost, s'espera poder haver..., disposar ja de la connexió del cable de 220 quilovolts de Badalona a Maragall, per alimentar un transformador de Maragall, així com la connexió del cable també de 220 quilovolts d'Urgell a Maragall, els dos costats, de manera que en aquestes dates, a finals d'agost, no serà necessari el subministrament que avui procedeix dels grups electrògens. Es podran desconnectar, no desmantellar, perquè la precarietat del servei, fins que sigui restablert del tot el mes de febrer, fa raonable, fa aconsellable que es disposi de grups electrògens per tal de fer front a contingències, per si es produïssin. De manera que dels prop de 150 grups electrògens, una mica més, que tenim avui en servei, aproximadament la meitat... Tots podran ser desconnectats, no caldrà alimentar el subministrament elèctric amb els grups electrògens, i la meitat podran ser desmantellats, podran ser trets d'on es troben, però l'altra meitat es quedarà per raons de prudència. Els ciutadans podran estalviar-se les molèsties que produei-

xen, per moltes raons –soroll, fum, etcètera–, però no podrem evitar la seva presència física al carrer, encara fins aquest mes de febrer.

Aquests són els fets, i aquesta és la previsió que tenim en aquest moment. Naturalment queden interrogants importants per resoldre, de respondre per què s'han produït aquests fets. Interrogants que avui, al dia que som, 30 de juliol, una setmana després que es produïssin, encara estan oberts. Per això hem obert un expedient informatiu, per tal de determinar amb precisió els fets que s'han produït, i després de la instrucció veure si cal iniciar un expedient sancionador. De forma que, si vostès es pregunten per què s'han produït els fets, jo els haig de dir: «Coneixem alguns fets, però altres, no.» Les causes d'alguns dels fets no les coneixem en aquests moments. I per això l'expedient informatiu haurà de determinar qüestions tan importants com l'anàlisi de la caiguda de la línia elèctrica de 110 quilovolts, que connecta les subestacions de Collblanc i Can Jardí 4, que és titularitat de FECSA-Endesa; la caiguda d'aquesta línia sobre l'embarat de 220 quilovolts de la subestació de Collblanc, de Red Eléctrica Española. Cal esbrinar la causa d'aquesta caiguda i analitzar si l'estat de conservació de la línia era l'adequat. Caldrà també analitzar si les proteccions del cable subterrani Collblanc-Urgell varen funcionar o no adequadament. També caldrà investigar si el sistema de protecció contra incendis de la subestació de Maragall va funcionar correctament.

Així mateix, caldrà veure si les mesures adoptades per aconseguir la reposició del servei elèctric als usuaris van ser les adients. També analitzar si la informació proporcionada als ciutadans va ser l'apropiada. Finalment, caldrà... –finalment–, entre les qüestions fonamentals que haurà d'esbrinar aquest expedient informatiu, hi ha la d'analitzar si la sobrecàrrega de les línies que comunicaven les diferents subestacions era o no era excessiva. Els assenyalo aspectes rellevants d'aquest expedient informatiu. Rellevants perquè de les conclusions a les quals arribi es pot derivar l'existència de responsabilitats que obliguen a l'inici del corresponent expedient sancionador.

Aquest és l'estat de la situació en aquests moments respecte a l'emergència que s'ha produït. Voldria ara explicar-los quina ha estat l'actuació del Govern.

En fer-ho, evidentment, no puc deixar d'indicar que, en la matèria de què estem parlant, existeixen diferents àmbits competencials. Compte: no per excusar cap tipus d'actuació en els àmbits competencials, perquè el primer que els haig de dir és que el Govern assumeix com a propi el problema dels ciutadans. És un problema molt seriós que ha afectat els ciutadans de Catalunya, de la ciutat de Barcelona. I per descomptat el Govern considera la seva responsabilitat posar-se al capdavant del problema, durant l'emergència, i una vegada succeïda l'emergència, per tal de tenir la certesa que s'adopten les mesures apropiades perquè això no torni a succeir. De manera que vagi per davant la competència política del Govern, la voluntat política del Govern de fer seu aquest problema i la solució del problema. Però és evident que estem davant d'un tema, d'una matèria en la qual existeixen unes responsabilitats competencials, que introdueixen una complexitat gran a la qüestió; gran

perquè, en primer lloc, hi ha competències, i són les més importants, de les mateixes empreses, i hi ha competències de l'Administració. I s'ha de dir, i s'ha de dir ben clar, que la primera responsabilitat del subministrament elèctric i de l'estat de conservació de la xarxa recau sobre les empreses subministradores: Red Eléctrica Española i FECSA-Endesa. Són els principals responsables de les inversions, del manteniment de l'estat de la xarxa, del subministrament i de dur a terme les accions que calguin en situacions d'emergència. Red Eléctrica Española i FECSA-Endesa, cadascú en el seu àmbit.

Correspon a les mateixes companyies tant el subministrament com la inspecció –val la pena subratllar-ho–, com la inspecció. Són les empreses les que han de dur a terme la inspecció de les seves instal·lacions. A nosaltres ens n'han de donar compte, però elles l'han de dur a terme. I si es demostra que ha fallat la inspecció, han fallat les empreses en fer la inspecció. Això ho haurà de dir l'expedient informatiu, naturalment. No anticipo resultats. Però és així i val la pena que ho tinguem present.

Però hi ha una complexitat, és evident, perquè estem parlant d'un servei públic. I com que és un servei públic és un servei en el qual hi ha una regulació. Hi ha administracions responsables, hi ha els òrgans responsables de vetllar per aquestes regulacions, i per la qualitat del servei. I aquí, de nou, hi ha una complexitat, perquè hi ha una responsabilitat de l'Administració central i una responsabilitat de l'Administració autonòmica; limitada, en aquest terreny, però que existeix. Limitada perquè fins la Llei 17/2007, de 4 de juliol, o 5 de juliol, la responsabilitat de l'Administració autonòmica és la del control de la inspecció de la xarxa de baix..., de mitja baixa, 110 cap avall. I sobre aquesta xarxa no hi ha plans que han de ser aprovats pel Govern, a diferència del que passa amb la xarxa d'alta, que l'empresa responsable ha d'elaborar els plans i han de ser aprovats per l'Administració. Limitada, per descomptat, perquè tot el que té a veure amb els aspectes reguladors que tenen relació amb la fixació de la tarifa, etcètera, no recauen en l'Administració autonòmica, sinó en l'Administració central i en l'organisme regulador, la Comissió Nacional de l'Energia.

De manera que vull destacar això. No perquè això serveixi d'exculpatòri de res, no? El Govern no s'ha amagat ni ho farà, davant d'aquest tema, però sí perquè siguem conscients cadascú de qui té responsabilitat en cada camp. Quines han estat, tenint en compte aquest marc, les prioritats de l'acció de Govern durant l'emergència? Han estat fonamentalment –ho he dit en començar, però no vull estar-me de recordar-ho– tres, fonamentalment, durant l'emergència. Primer, restablir el servei. Era –i havia de ser així– la primera obligació del Govern. Fer tot el que calgués per assegurar que el servei era restablert de la manera més ràpida possible, sense escatimar mitjans per part de ningú. En segon lloc, atendre –en segon lloc en ordre d'exposició, no d'importància, no?– els ciutadans, els clients afectats, que tenien dret a rebre la informació precisa, a saber que el Govern estava al seu costat, que estava fent tot el que podia perquè es restablís el servei, i tenien i segueixen tenint dret a veure's compensats pels danys que han sofert. I, en tercer lloc, naturalment, delimitar les res-

ponsabilitats. Aquestes són les tres prioritats en la situació d'emergència de l'actuació per part del Govern.

Jo ara els voldria exposar les actuacions adoptades, en aquesta línia, en dos camps: en matèria d'energia i en matèria d'atenció als usuaris, als consumidors. Són els dos camps dels quals el meu departament és responsable. Després el conseller Saura explicarà amb més detall les altres actuacions del Govern, que han estat molt importants, perquè s'han estès a molts altres camps, lògicament. Jo he dit ara les prioritats de l'acció del Govern en el camp que m'és propi. N'hi ha un altre fonamental que és assegurar que tots els serveis funcionaven, tots. Els de seguretat, els serveis d'assistència als ciutadans, els de transports, els de salut, etcètera.

En matèria d'energia, quines han estat les actuacions adoptades pel Govern al llarg de la crisi? Actuacions canalitzades, lògicament, a través de la Direcció General d'Energia i Mines, dirigida pel senyor Agustí Maure, que m'acompanya aquí a la taula. Primer, contactar immediatament les empreses Red Eléctrica i FECSA-Endesa, i requerir-les per tal de: *a*, adoptar les mesures adients per restablir de forma urgent el subministrament elèctric i en el termini més curt possible, instant-les que adoptessin totes les actuacions necessàries, sense tenir en compte les respectives responsabilitats d'una o de l'altra i les possibles repercussions econòmiques que se'n poguessin derivar. Que no escatimessin mitjans per fer el que en aquell moment era prioritari, que era restablir el servei als afectats. En aquest sentit, evidentment, es va requerir especialment FECSA-Endesa a fer que instal·lés el nombre necessari de grups electrògens per tal de poder facilitar el subministrament elèctric al màxim nombre d'usuaris.

b, encara dins d'aquest primer apartat amb relació a les empreses subministradores, mantenir permanentment informat..., els vam requerir que mantinguessin permanentment informat el Departament d'Economia i Finances, a través de la Direcció General d'Energia, de l'abast i les previsions de la durada del tall de subministrament i de les actuacions dutes a terme. I *c*, se'ls va requerir, a aquestes empreses, per tal que informessin adequadament les altres institucions i els ciutadans, com és la seva obligació.

En segon lloc, primer contactar immediatament aquestes empreses; segon, establir un contacte permanent amb les altres administracions, naturalment amb l'ajuntament, amb el qual hi ha hagut una fluïdesa constant de contactes, i amb el Govern central, i constituir els mecanismes de gestió de la crisi i de seguiment apropiats.

En tercer lloc, informar els ciutadans de la situació i de les primeres dades de què es disposava.

I, en quart lloc, procedir a l'obertura de dos expedients informatius: un a Red Eléctrica i un altre a FECSA-Endesa per part de la Direcció General d'Energia i Mines de la Generalitat. Els expedients van ser oberts immediatament, en el curs del mateix matí del dia 23 de juliol. A la una del migdia estava nomenat ja l'instructor. L'objecte d'aquests expedients, com ja he assenyalat abans, és obtenir tota la informació necessària per tal de determinar amb exactitud els fets succeïts i les seves causes. I, de les conclusions d'aquests expedients,

se'n pot derivar, com ja he assenyalat, la instrucció dels corresponents expedients sancionadors, que poden donar lloc a sancions, que, segons la llei recentment aprovada de 17/2007, poden arribar a ser de 30 milions d'euros.

En matèria d'energia, per tant, aquestes són les actuacions adoptades pel Govern. En matèria d'atenció als consumidors, a través de l'Agència Catalana del Consum, els objectius de l'actuació, en matèria d'atenció als usuaris, als afectats, han estat tres. Primer, informar els clients afectats dels seus drets. En segon lloc, incentivar, estimular la presentació de reclamacions; els ciutadans tenen dret a fer-ho, i han de saber que hi tenen dret i que és bo exercir els drets en aquests casos, dret a veure's compensats pels danys soferts. I, en tercer lloc, lògicament, canalitzar, en el seu cas, aquestes reclamacions.

Per tal de dur a terme aquests objectius, per tal d'assolir aquests objectius, les actuacions dutes a terme en matèria d'atenció als consumidors, bàsicament a través de l'Agència Catalana de Consum... Però vull destacar aquí també la col·laboració, el funcionament conjunt de tot el Govern, en aquesta qüestió, per exemple, la Direcció General d'Atenció Ciutadana ha jugat un paper molt important. Les actuacions han estat bàsicament de tres tipus.

En primer lloc, reforçament dels efectius de l'Agència Catalana de Consum per tal de poder dur a terme aquestes tasques, i això tant pel que fa al personal presencial com pel que fa al personal d'atenció telefònica –a través del 012–, que s'ha triplicat al llarg d'aquests dies, com pel que fa a l'atenció de consultes realitzades a través de la pàgina web.

En segon lloc, establiment de mecanismes de contacte permanent amb les organitzacions d'usuaris afectats per la tallada, tant les representatives dels consumidors com les representatives de les empreses i organitzacions comercials; amb les quals es van tenir reunions al llarg d'aquests dies, contacte permanent i reunions formals per veure quin era l'estat de la situació i les mesures adoptades sobretot per al rescabament dels danys –dijous i divendres–; reunions que tenen per objecte, com els acabo d'assenyalar, informar, estimular i canalitzar.

I, en tercer lloc, la publicació d'anuncis informatius en tots els diaris i la presència, en la mesura que ha estat possible, en tots els programes de ràdio i televisió que sabíem que hi teníem una audiència important i que podríem permetre fer conèixer als ciutadans les actuacions dutes a terme en aquesta matèria. Els anuncis els han pogut veure vostès, i jo crec que aquests anuncis han suposat una presència permanent del Govern de la Generalitat, fent la seva feina, que és informar, estar al costat dels ciutadans, dient de quina manera podien presentar les seves reclamacions i estimulants-los a fer-ho a través de les recomanacions que s'han anat fent al llarg d'aquests dies i que segueixen fent.

Aquesta ha estat, doncs, l'actuació del Govern al llarg de la crisi. Quines són les mesures immediates que caldrà adoptar a partir d'ara? En aquest punt jo voldria distingir dos horitzons temporals: un, les mesures de caràcter urgent, encara en relació amb l'emergència, mesures encara vinculades a la solució definitiva de l'emergència; dos, mesures que, naturalment, són mesures a adoptar després

de l'emergència, perquè tenen un caràcter més de fons; són, si volen, lliçons que hem de treure de l'emergència de cara a actuar en el futur.

Respecte a les primeres, en relació amb l'emergència, hi ha dos tipus de mesures. La primera és garantir la normalització total del servei; és encara una prioritat –els he dit que el servei estava restablert però no normalitzat–, encara està en una situació precària, i tindrem la situació que es produirà encara fins a finals d'agost, mitjans finals d'agost i després fins al mes de febrer, quan la subestació de Maragall pugui estar en ple funcionament i el transformador totalment reparat. La nostra obligació és assegurar-nos que no es perd ni un minut, i si es poden anticipar terminis, s'anticipen; és difícil, a hores d'ara, que aquests terminis que els acabo de dir es puguin accelerar, però no tinguin cap dubte que el Govern estarà permanentment a sobre del que estiguin fent les companyies subministradores per estar segurs que es fa tot el que s'ha de fer.

Jo, en aquest sentit, he demanat a la Direcció General de l'Energia que prepari un informe setmanal fins a la normalització total, i jo donaré compte dels continguts d'aquest informe setmanal a l'opinió pública i molt especialment al Parlament, per descomptat, de quin és l'estat d'avanzament dels treballs d'ara fins que es normalitzi totalment el servei de subministrament elèctric. És un compromís que adoptem aquí avui davant del Parlament.

Primer, normalització total del servei; en segon lloc, la compensació als afectats, el rescabament i la compensació als afectats. Vostès saben que, en aquest sentit, les companyies subministradores, especialment aquella que té el contracte de subministrament amb els afectats, que és FECSA-Endesa, no?, s'han compromès a unes compensacions determinades. Les voldria resumir. Són elles les que han de precisar exactament, no?, les quanties i les modalitats, però sí que les voldria resumir.

Per una banda, els clients domèstics; s'han compromès a una compensació que pot arribar als tres-cents euros. Compensació que depèn, lògicament, de la durada del tall –no és el mateix aquelles persones que van estar unes hores el dia 23 que les que han estat dues nits sense electricitat– i el nombre de persones afectades; compensació que, a més, es farà efectiva d'una manera àgil, fàcil, que permeti que tots aquells usuaris que vulguin fer-ho ho puguin fer sense traves burocràtiques de cap mena i que, a més, puguin rebre aquesta compensació d'una forma molt ràpida. Es tracta, no se'ls escapa, d'una compensació sense precedents, pel seu import, d'una gran importància. Naturalment, a part d'això, hi ha la compensació legal a què tenen dret tots els usuaris quan hi ha talls d'una certa importància, que és abonada a les seves factures d'electricitat.

I, en segon lloc..., primer, els clients domèstics, particulars; en segon lloc, les empreses, els comerços veuran també ateses les seves reclamacions d'una forma que volem que sigui àgil, efectiva i favorable. Ens van demanar des del primer moment que, si fos possible, poguéssim establir mecanismes d'arbitratge, per tal d'estalviar tota la lentitud i l'enganyament que suposa utilitzar els mètodes..., tràmits judicials. Òbviament, tot

afectat té dret a utilitzar els tràmits judicials, això no cal dir-ho, no?, si considera que les altres fórmules no li són prou satisfactòries, però aquí se'ns va indicar fins a quin punt això podria ajudar a fer les coses millor, i així s'ha fet. Hi haurà una junta arbitral, entorn dels mecanismes d'arbitratge que ja té l'Agència Catalana del Consum i, naturalment, d'acord amb la normativa actual que regula aquests procediments, que permetrà fer les coses d'una forma més ràpida.

D'aquests dos aspectes, les compensacions, els rescabaments, naturalment són les empreses que han de donar-ne els detalls i explicar-los, però jo els haig de dir fins a quin punt va ser important la reunió que es va tenir divendres passat a Presidència, al Palau de la Generalitat, presidida i convocada pel president de la Generalitat amb els responsables màxims de les dues empreses subministradores. Es va fer el que s'havia de fer –es va fer el que s'havia de fer–; tampoc es tracta de dir que és un gran mèrit. Fins dimecres a la tarda la prioritat màxima era restablir el servei; a partir d'aquell moment el president va dir: «Ara el que volem és parlar amb els responsables d'aquestes empreses, que ens expliquin què ha passat, què faran perquè no torni a passar i què pensen fer per rescabalar i compensar els afectats.» I així es va fer. I de resultes d'aquesta reunió..., jo vull pensar que ells ja eren prou conscients de la gravetat de l'afer per tenir-ho clar, no?, però és veritat que de resultes d'aquesta reunió es van adoptar aquestes decisions que jo crec que són especialment importants.

De manera que mesures immediates de caràcter urgent, aquestes que els acabo d'assenyalar. Però és evident que aquí no s'acaba la cosa; no s'acaba només amb les mesures vinculades a l'emergència, no? Hi ha també altres mesures immediates que hem d'adoptar a propòsit del que ha succeït. És a dir, que el que ha succeït posa encara més en relleu que s'han d'adoptar. Com a govern, no estariem a l'alçada de les coses si no traguéssim les conclusions que hem de treure d'una situació de l'enorme gravetat com la que s'ha produït a la ciutat de Barcelona aquesta darrera setmana. I els puc ben assegurar que no és el propòsit d'aquest govern amagar el cap sota l'ala ni deixar de fer front a la gravetat de la situació que aquest fet ha posat en relleu. De manera que adoptarem de manera immediata un conjunt de mesures.

La primera té a veure amb fer tot el que cal fer per assegurar la idoneïtat de la xarxa, que és manifestament millorable, només cal veure-ho. Si us en feia falta alguna prova, només cal que mireu el que va passar la setmana passada, de manera que si algú pretén que la xarxa és l'apropiada, ens haurà d'explicar de quina manera treu conclusions de les coses. I, escoltin, el mateix senyor Atienza, avui, en unes declaracions ho diu, no?: «La xarxa és inapropiada.» De manera que caldrà adoptar les mesures que calen per tal de garantir que aquesta xarxa té la qualitat apropiada. Això vol dir –idoneïtat de la xarxa– examinar diferents aspectes: el disseny, és a dir, la concepció de la xarxa, primer aspecte; en segon lloc, les inversions necessàries per tal de garantir la qualitat en les subestacions i en la xarxa de transport i de distribució en tots els seus nivells, i, en tercer lloc, el manteniment.

Que la xarxa és inapropiada només cal veure-ho. Per què és inapropiada ho hem de veure. És inapropiada per les tres coses, a Catalunya. Ara, en alguns casos l'accent cal posar-lo més en un aspecte, i en uns altres, en un altre. És evident que a Barcelona alguna o totes tres qüestions han fallat: disseny i concepció, inversions i manteniment. Esperarem a tenir l'expedient informatiu conclòs per treure'n conclusions definitives; entendran que sigui així. Jo no els podria dir ara: «Mirin, a Barcelona el problema ha estat que no s'han fet prou inversions.» És possible, però no puc donar avui la culpa del que ha succeït a Barcelona a la insuficiència d'inversions. El que sabem és que la xarxa ha fallat, i ha fallat per alguna d'aquestes tres qüestions, o per les tres. I l'expedient informatiu ens ho dirà. El que els puc assegurar és que el Govern farà el necessari, més enllà dels àmbits competencials, per assegurar la qualitat del servei, el subministrament als ciutadans de Barcelona i de tot Catalunya.

Naturalment, assegurar que la xarxa és idònia vol dir també garantir que es fan les inversions necessàries –garantir també que es fan les inversions necessàries. De manera que si ara haguéssim de resumir quina és la situació en aquest punt d'idoneïtat de la xarxa d'inversions, jo la resumiria en els següents punts. Primer, podem dir que l'accident de Barcelona ha estat degut a un problema de deficiència d'inversions, d'una inversió insuficient? No, no ho podem dir. Que ha estat degut a una xarxa inapropiada? Segur. Fins a quin punt és culpa del disseny de la xarxa i dels mecanismes de protecció d'aquest disseny? Si és culpa del manteniment o és culpa de les inversions ens ho dirà l'expedient informatiu. Primer punt: podem dir que l'accident de Barcelona és degut a aquest factor? Ara mateix no ho podem dir.

Segon punt: podem dir que a Catalunya fan falta més inversions en la xarxa? Sí, ho podem dir. A la xarxa de transport i a la xarxa de distribució. I que en algunes zones del territori la insuficiència d'inversions fa que la situació sigui d'extrema precarietat? Sí, també ho podem dir. I que si no abordem aquestes inversions la situació és d'alt risc? També ho podem dir. És així: avui a Catalunya fan falta més inversions en la xarxa de transport i distribució, i en algunes zones del territori la situació és d'enorme precarietat.

En tercer lloc: podem afirmar que en el període 2004-2006 s'han fet més inversions que mai? També ho podem dir. És veritat: en el període 2004-2006 s'han fet moltes més inversions que en el període anterior, moltes més. Mirin, Red Eléctrica ha invertit de mitjana anual 36,2 milions, per 6,2 milions el període 2000-2003: sis vegades més. I FECSA-Endesa ha invertit de mitjana anual 423,8 milions; en el període 2000-2003, 194,9, és a dir, més del doble que el període anterior, de mitjana anual. Que podem dir que al llarg d'aquest període s'ha fet un esforç més gran? Sí. Que això ha estat en bona part a conseqüència de la voluntat del Govern perquè es fes? També, perquè és una de les primeres coses que va fer l'aleshores conseller d'Indústria i Energia, parlar amb les companyies de subministrament elèctric. Dir-los: «No pot ser la insuficiència de la inversió a Catalunya.» I a conseqüència d'això aquesta empresa va

posar en marxa el Pla Tramuntana, que ha permès millorar la inversió en la xarxa.

En quart lloc, podem dir que gràcies a això –que gràcies a això– els indicadors comunament utilitzats per tal de valorar la qualitat del servei han millorat? També. El TIEPI –tots vostès ho coneixen, especialment els que han tingut alguna cosa a veure en aquesta matèria, suposo, no?– ha passat de ser... –és el temps d'interrupció del subministrament elèctric al llarg d'un any–, ha passat d'estar en xifres de 3,83 hores l'any 2001; 3,0 hores l'any 2002; a 1,59 hores l'any 2006. S'ha reduït a la meitat a Catalunya, i a Barcelona ha passat d'estar en xifres de 2,25 l'any 2001; 1,82, l'any 2002; a xifres del 0,86 l'any 2006. S'ha reduït d'una manera apreciable.

Escolti'm, jo no estic dient que tot són flors i violes, eh?, perquè no sóc irresponsable, i després del que ha passat la setmana passada malament podríem dir-ho. De manera que compte, que ningú vulgui ara aprofitar aquestes paraules per dir: «Oh!, el Govern està dient que tot va molt bé.» No, ha anat molt malament, però, escolti'm, qui no té cap autoritat per dir que les coses estan pitjor ara que abans són aquells que governaven abans. (*Remor de veus.*) Això que quedi clar –això que quedi clar. (*Per sisteix la remor de veus.*) No, això que quedi clar...

El president

Senyors diputats...

El conseller d'Economia i Finances

...i espero que tots tractarem de fer tot el possible perquè millori...

El president

Conseller, un moment. Senyors diputats i diputades, saben que tindran després el temps necessari per contradir, si ho consideren adient, el conseller. Per tant, guardin l'energia per després. Mai millor dit en aquest tema.

El conseller d'Economia i Finances

De manera que aquesta és la situació pel que fa al primer punt, fonamentalment; el primer punt fonamental, que és... (*Remor de veus.*) Escoltin, la xarxa ha fallat, i la primera prioritat del Govern –jo voldria que en el marc en què hem d'anar junts, que és el del pacte, per exemple, per les infraestructures, en el qual hem de parlar també de les infraestructures energètiques, poguéssim convertir-lo en una prioritat de tots– és, naturalment, fer el que calgui per tal de garantir que tenim la xarxa apropiada, actuant en els tres camps: disseny, concepció, inversions i manteniment.

Segona línia d'actuació immediata: reforçament del control de la inspecció –reforçament del control de la inspecció. Jo els he dit que la responsabilitat d'inspecció la tenen les empreses subministradores; és així. Nosaltres introduïrem els canvis que calguin en la normativa i en els plans de treball per tal d'assegurar que aquesta inspecció que han de fer les empreses subministradores es fa de la manera apropiada, i que estem al cas, i estem al cas d'una forma permanent, amb el ritme

apropiat, de quina és la situació, més enllà de qüestions competencials. Home, naturalment, nosaltres només podem actuar en allò que som competents, però actuarem a tots els nivells, perquè es garanteixi la qualitat de la xarxa fent la inspecció que cal fer i que han de fer les mateixes empreses.

I, en aquest sentit, jo els puc també anunciar que adoptarem els canvis que calguin en la normativa, reforçant el control sobre la inspecció i les obligacions d'inspecció de les mateixes empreses. I nosaltres elaborarem una avaluació semestral de l'estat de la xarxa, avaluació semestral sobre la base de les inspeccions, però duent a terme els controls directes que calguin per via de mostreig, i, si és el cas, prenent les mesures sancionadores que calgui adoptar.

En tercer lloc, proposarem al Parlament l'adopció d'una llei per garantir que el subministrament elèctric es fa en les condicions adequades. La llei espanyola de 17 de juliol amplia el nostre marc competencial, i entenem que estem en condicions de proposar, en aquest sentit, al Parlament una llei ambiciosa.

Els objectius d'aquesta llei seran, per una banda, assegurar que tots els abonats, tots els clients, podran rebre el subministrament vinculats a més d'una subestació, és a dir, que si falla la subestació de la qual depenen principalment automàticament passaran a estar vinculats a una altra subestació. En segon lloc, assegurar el sistema de proteccions i reforçar-lo, si és el cas. En tercer lloc, garantir que les empreses distribuïdores disposin d'equips auxiliars d'emergència, subestacions, equips mòbils i grups electrògens. En quart lloc, s'establirà la potestat per part del Govern de la Generalitat per poder declarar d'interès general determinades instal·lacions per raons d'emergència, o d'interès excepcional. I naturalment, en cinquè lloc, voldrem assegurar que les empreses subministradores tenen al dia, actualitzats i amb el nivell d'exigència suficient els plans d'emergència precisos.

De manera que, en primer lloc, idoneïtat de la xarxa; en segon, reforçament del control de la inspecció; en tercer lloc, nova normativa, nova llei per garantir que el subministrament elèctric es fa en les condicions adequades.

Finalment, últim punt, delimitar responsabilitats. La quarta mesura d'actuació ha de ser, naturalment, aquesta, és a dir, concloure l'expedient informatiu, actualment en curs; i una vegada obtingudes les conclusions d'aquest expedient informatiu, és a dir, coneguts els fets, iniciar, si és el cas, l'expedient sancionador corresponent o els expedients sancionadors corresponents.

Amb això, senyores i senyors diputats, vull acabar la meua intervenció. Només subratllant de nou fins a quin punt aquesta situació que s'ha produït és una situació d'enorme gravetat, injustificable, que respon a fallades evidents, que ens obliguen a actuar, i, naturalment, destacant el que he subratllat amb relació a l'actuació del Govern. Està satisfet el Govern del que ha succeït? Evidentment, no –evidentment, no. El Govern ha fet el que havia de fer? El Govern ha actuat d'acord amb el que havia de fer: en primer lloc, gestionant l'emergència; en segon lloc, iniciant la delimitació de responsabilitats;

en tercer lloc, traient les conclusions oportunes. Conclusions que els acabo d'assenyalar en els principals punts que inspiraran la línia d'actuació del Govern en aquesta matèria.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, conseller. Ara, per continuar el torn de la intervenció del Govern, té la paraula l'honorable conseller Joan Saura.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (Sr. Joan Saura i Laporta)

Bon dia. Gràcies, honorable president. Senyores diputades i senyors diputats, vull fer meves inicialment les paraules que ha dit el conseller Castells en nom del Govern amb relació a la consideració que el Govern fa d'aquest incident, d'una gravetat sense precedents, i també a la qualificació d'injustificable.

També vull traslladar el meu recolzament i solidaritat a totes les persones que d'una manera directa o indirecta han patit les conseqüències de l'avaria, i agrair, al mateix temps, la col·laboració i l'actitud de la majoria, per no dir de la totalitat de ciutadans i ciutadanes. Crec que una vegada més la ciutadania de Barcelona ha estat a l'alçada de les circumstàncies.

Vull també fer un agraïment especial a totes les persones que han col·laborat amb un treball molt dur, amb un esforç molt dur aquests dies en els serveis d'emergència i seguretat de la ciutat, per la seva professionalitat i pels excel·lents resultats que crec que s'han produït.

Comparec aquí, com deia el conseller Castells, per informar de les actuacions que des del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació es van produir en l'àmbit estricte de les nostres competències.

Com vostès saben perfectament, l'Estatut d'autonomia dóna competències exclusives en matèria de protecció civil a la Generalitat; així mateix, la Llei de bases de règim local i la mateixa Llei de protecció civil determinen que els municipis són les entitats bàsiques de la protecció civil i que els plens dels ajuntaments han d'aprovar el pla bàsic d'emergència municipal o els plans específics que es determinen en la mateixa llei a l'article 47.

En aquest sentit, l'Ajuntament de Barcelona, que té un pla bàsic d'emergències, va activar, no el Pla bàsic d'emergències, sinó també el Pla específic d'emergències municipal per manca de subministrament elèctric. És a dir, l'Ajuntament de Barcelona, pocs minuts després d'haver-se produït l'incident, va activar el Pla específic d'emergència municipal, i el mateix ajuntament va exercir des del primer moment la coordinació de tots els dispositius de seguretat, mobilitat, serveis socials, urbans i emergències socials.

Des de l'inici de l'emergència l'Ajuntament de Barcelona i el departament vàrem estar en permanent contacte. Jo mateix des de l'inici vaig tenir diverses converses amb l'alcalde, des del primer moment; des del departa-

ment es va oferir col·laboració, tant a nivell tècnic, des de la Direcció General de Protecció Civil, com a nivell operatiu, dels bombers de la Generalitat. Però a banda d'aquest oferiment es va realitzar un seguiment permanent de la situació per si en algun moment calgués prendre decisions d'abast supramunicipal en l'àmbit de la protecció civil amb una presència no només del cos operatiu dels Mossos d'Esquadra, sinó del mateix director general de la policia i del mateix secretari de seguretat pública i jo mateix.

Pel que fa a la Direcció General de la Policia, el Cos de Mossos d'Esquadra en tot moment ha estat integrat dins del centre de coordinació operativa municipal, i crec que la col·laboració que s'ha donat ha estat una col·laboració esplèndida i magnífica, seguint en tot moment les instruccions del seu director. Jo mateix vaig poder comprovar aquesta bona coordinació personalment en el centre de comandament.

Els Mossos d'Esquadra, doncs, han estat coordinats, han col·laborat i han donat suport constant a la Guàrdia Urbana de Barcelona, tant en la gestió de l'emergència, com en l'execució del dispositiu, especialment pel que fa a la regulació del trànsit en aquells llocs de la ciutat on els semàfors no funcionaven.

I, en tot moment, s'ha garantit amb èxit la protecció i la seguretat dels ciutadans afectats per l'apagada elèctrica. Cal fer –i no vull deixar de dir-ho– constar les manifestacions espontànies per part dels veïns els dies 23, 24 i 25.

Les dades són prou conegudes, el conseller Castells les ha explicat. Simplement dir que, immediatament, pocs minuts després de produir-se l'incident, es desplaçaren sis dotacions de Mossos d'Esquadra al passeig Maragall, 63, dotacions que venien de les comissaries d'Horta - Guinardó, Sant Martí i Sant Andreu, que a un quart de dotze el director de serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvament, Joan Padreny, va activar el Pla d'emergència municipal.

Una vegada els Mossos d'Esquadra van arribar al lloc, es procedeix a treballar conjuntament, com els deia abans, i coordinadament, amb la Guàrdia Urbana i els bombers de Barcelona en les següents tasques.

Es va assegurar que el personal que es trobava dins de la instal·lació havia sortit sa i estalvi, es va tallar el trànsit de vianants per la vorera de davant de l'edifici del sinistre entre els carrers Villar i Escornalbou. Inicialment es va tallar el trànsit descendent del passeig Maragall; posteriorment, es va tallar tot el trànsit rodat del mateix passeig entre els carrers Sant Antoni Maria Claret i la plaça Maragall. Es van evacuar els habitants de l'edifici del número 61 del passeig Maragall, atès que el fum els arribava directament; posteriorment es van evacuar els habitatges del passeig Maragall, 59 i 61, ja que part del fum ja arribava a través del pati interior de l'edifici de FECSA; es va establir una zona de premsa i atenció als representants de l'Administració desplaçats al lloc, i, finalment, es va establir una zona per a personal sanitari i previsió de vies d'evacuació.

També, en col·laboració amb el personal de FECSA-Endesa, els Mossos d'Esquadra, una vegada descartat

que no hi havia cap mena d'acció voluntària que provoqués l'incident, van procedir a mantenir l'operatiu com de suport a un incendi normal. Els bombers van iniciar l'atac sobre el foc situat a l'interior de l'edifici, mentre les dotacions dels Mossos d'Esquadra garantien el perímetre de seguretat establert i responien als requeriments dels bombers en matèria de seguretat; en cap moment va ser necessària cap atenció mèdica. Al voltant de tres quarts de dues es va donar per extingit l'incendi. Una dotació de Mossos d'Esquadra es va quedar al lloc per continuar treballant en la determinació de les causes amb exactitud i en les reparacions. Aquest servei es va mantenir fix les vint-i-quatre hores del dia fins que va finalitzar la fase d'emergència a les onze hores del dia 26 de juliol.

El comissari de la regió policial metropolitana de Barcelona, Joan Miquel Capell, en coordinació amb el subcap de la Guàrdia Urbana, va ordenar portar a terme les següents accions: primera, donar suport a la Guàrdia Urbana en aquells punts on els semàfors no funcionaven; aquest tipus de serveis es vehiculà a través dels caps de les àrees bàsiques policials amb els respectius caps de les unitats territorials de la Guàrdia Urbana afectada.

En segon lloc, es va portar a terme, i per garantir la seguretat de les zones fosques –aquesta era una preocupació que teníem el dilluns al migdia i a la tarda, la seguretat de les zones fosques la nit del 23 al 24–, es va portar a terme, pels recursos de l'agrupació de recursos regionals operatius i de la brigada mòbil, un dispositiu dinàmic i estàtic de tancament de la zona d'afectació. Aquests indicatius es van disposar sobre el territori per dur a terme punts estàtics i controls de pas, i de forma aleatòria es realitzaren patrullatges mòbils per la zona d'actuació; la idea era dotar de seguretat la totalitat del perímetre de la zona afectada pel tall de llum a la ciutat.

Les zones i punts que es van cobrir durant el torn de nit del dia 24 de juliol van ser la plaça de les Glòries, Diagonal - passeig de Gràcia, Gràcia, Vallcarca, Horta - Guinardó oest, Horta - Guinardó est i Meridiana.

En tercer lloc, es va realitzar un patrullatge intensiu amb vehicles logotipats per la zona interior del perímetre afectat per tal de donar seguretat i dissuadir els possibles malfactors. També es va dur a terme un patrullatge de paisà per les principals zones comercials afectades per poder reaccionar davant d'un requeriment urgent per algun fet delictiu. Aquest patrullatge estava integrat per tres-cents efectius de Mossos d'Esquadra durant els torns de matí i tarda dels dies 23 i 24 de juliol, i un mínim de cent dotacions en el torn de la nit; aquests efectius es componien d'agents de la regió metropolitana de Barcelona i d'altres regions policials, així com d'efectius dels serveis centrals.

Durant els tres dies es va dur a terme un pla de patrullatge especial i específic de paisà de protecció de les entitats de risc ubicades a la zona fosca i que disposaven de cambra cuirassada i que contenien fons i efectes d'alt valor econòmic.

En quart lloc, acompanyament dels combois i vehicles amb generadors, especialment durant la nit del 24 al 25 de juliol. Efectius de la divisió de Trànsit van acompanyar cinc combois integrats per un total de tretze vehi-

cles des del peatge de Martorell fins a llocs de la ciutat de Barcelona per tal de procedir a la instal·lació de diferents generadors de corrent elèctric.

Amb relació a les trucades rebudes, en aquests dies es van rebre 159 trucades al número 112. Es pot dir que no és massa elevat, però cal tenir en compte que totes les centrals de la resta de números d'emergència i informació –el 088, el 092, el 012– es van col·lapsar. Tinent en compte això i pensant que, de la mateixa manera que el 112, cada centralita d'emergència i informació al ciutadà pot rebre unes 200 trucades/hora, parlem gairebé de 800 trucades a tots els telèfons d'emergència i informació en una hora.

Una vegada la gent, la ciutadania, es va assabentar del que passava, va deixar de trucar. Les trucades telefòniques al 088, és a dir, al telèfon dels Mossos d'Esquadra, on se centralitzen totes les trucades, van observar un increment de 650 trucades per sobre de la mitjana diària acumulada.

Pel que fa al nombre d'alarmes negatives recollides durant aquests dies, es va observar un notable increment, motivat per les caigudes de la llum. Els fets delictius no van augmentar ni es té constància de cap episodi de saqueig.

Finalment, els vull assenyalar les sis conclusions del que han estat, des del punt de vista de la seguretat i de la protecció civil, aquests tres dies.

En primer lloc, els Mossos d'Esquadra han estat integrats dins del Cecopal i han seguit en tot moment les instruccions del seu director.

En segon lloc, el Cos de Mossos d'Esquadra va prestar coordinació..., de col·laboració i suport constant a la Guàrdia Urbana, tant en la gestió de l'emergència com en l'execució del dispositiu, especialment en la regulació del trànsit en aquells semàfors que no funcionaven.

En tercer lloc, en tot moment –i crec que això és molt important– es va garantir amb èxit la protecció i la seguretat de la ciutadania afectada.

En quart lloc, no es van produir més incidents rellevants que els habituals en aquesta època de l'any.

En cinquè lloc, tampoc van augmentar els fets delictius ni es va produir cap episodi de saqueig, denunciat fins ara.

I, en sisè lloc, el comportament de la ciutadania ha estat, com he dit abans, del tot exemplar, i han fet sempre cas de les indicacions dels agents policials.

Afegir que l'àrea bàsica policial d'Horta-Guinardó..., es van habilitar en aquesta àrea tres espais perquè els ciutadans també hi poguessin adreçar les queixes relacionades amb l'apagada elèctrica. En aquestes dependències quatre persones de FECSA-Endesa ateníen els afectats, i es van recollir queixes de 47 afectats el dia 24, 57 el dia 25 i 29 afectats fins a les 15 hores del dia 26. En aquests moments no tenim coneixement de la interposició de cap demanda civil i/o denúncia presentada davant de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra directament relacionada amb l'apagada elèctrica.

Res més i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara, seguint la tramitació del punt, suspendrem la sessió per un temps de cinc minuts formals –és el que se'ns ha demanat.

Abans d'aixecar-la, només fer-los constar un element. Atesa la importància que tothom hem donat a aquesta comissió, aquest president ha tingut dues confusions, que deixen les coses tal com estaven, i he anunciat que hi havia 12 vots a favor del punt de l'ordre del dia i 13 en contra, quan en realitat n'hi han hagut 11 a favor i 12 en contra. Com que vénen diputats que no són de la comissió, m'he descomptat. Però la situació és la mateixa: el punt no s'incorpora perquè ha estat derrotat per una diferència d'un vot, com sempre és habitual en aquesta situació.

Durant cinc minuts, aixequem la sessió i la reprendrem després.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i onze minuts i es reprèn a tres quarts d'una i dotze minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Ara correspon als grups parlamentaris intervenir de major a menor segons fixa el Reglament i per un temps de deu minuts cadascú. Bé, en primer lloc, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Bé, gràcies, senyor president. Agrair la presència dels dos consellers, de l'honorable conseller senyor Saura i de l'honorable conseller Castells, i de tots els col·laboradors dels seus departaments que els acompanyen.

Hem entès amb aquesta compareixença ràpida que tothom coincideix en la importància i en la gravetat dels fets, i en la importància i necessitat de venir al Parlament a donar explicacions. Per tant, sàpiguen que en això, per entendre'ns, hi ha un punt d'acord, no? Per la resta, deixin-me que els digui ja d'entrada que és bastant sorprenent –i els ho fent servir un adjectiu que és el que ha corregut més durant aquesta darrera setmana–, és sorprenent i una autèntica vergonya la seva incapacitat per assumir responsabilitats.

Encara ens pretenen fer creure que tot ha anat bé i que tot més o menys va bé i que encara sortim en tenim de vostès. Inclús han fet servir allò..., tots dos consellers han fet servir l'adjectiu «injustificable», que pràcticament –els haig de ser francs– això a mi em sona d'excusa, no?

Els veiem, i especialment a vostè, conseller Castells, els veiem extremadament nerviosos. I li ho dic perquè no li és propi. Vostè és una persona així com molt sòlida, o dona aquesta aparença, i avui l'hem vist extremadament nerviós, francament. Deixin-me... Potser, probablement,

per la per la gravetat dels fets i per la incapacitat, eh?, d'assumir les responsabilitats.

Deixin-me tocar diferents temes. Començarem pel tractament de l'emergència. Fruit de l'elevadíssim nombre d'afectats –no m'hi referiré, tres-cents, tres-cents cinquanta mil abonats, que són entre sis-cents i vuit-cents mil persones, però també activitat empresarial, comercial, transport públic, semàfors, ascensors, hospitals, residències de gent gran, etcètera–, calia activar plans d'emergència. Tant a l'ajuntament com a la Generalitat, senyor conseller, tant a l'ajuntament com a la Generalitat. S'activa el de l'ajuntament, efectivament, el Pla específic d'emergència municipal per sinistres del servei elèctric, en el seu nivell 3, del qual s'activa reglamentàriament –senzillament és aplicar el reglament– el servei d'intervenció i rescats i els equips de protecció i seguretat.

Per contra, no s'activen inexplicablement els equips energètics per suplir el desastre; això no s'activa. I de forma sorprenent el director del pla d'emergència, en aquest cas el de l'Ajuntament, és el mateix alcalde de la ciutat, amb una funció primordial i fonamental, que és la d'informar els ciutadans. I, en comptes d'això, pràcticament s'ha passat la major part dels dies de l'apagada al capdavant dels indignats.

Però més enllà de l'Ajuntament, senyor conseller, és vigent –i li ho és, a vostè...–, des de l'any 1994 el Pla de protecció civil de Catalunya. Aquest conté dues fases: la fase d'alerta i la fase d'emergència. Vostès no l'han activat. Vostè va rebre recomanacions tècniques del servei de protecció civil de la Direcció General d'Emergències en relació amb el fet que es produïen les tres situacions que justificaven un activament.

Les tres situacions –les diré molt ràpidament– eren: situació en què es fa necessari que la Generalitat coordini les diverses administracions d'un mateix territori; segona situació, situació en la qual els recursos locals resulten del tot insuficients i cal una aportació suplementària de recursos –també es va produir–; tercera situació, l'ha manifestat el conseller Castells, la tercera situació és aquella que ha de requerir una direcció única de totes les administracions públiques de Catalunya per l'alta afectació de la ciutadania.

Vostè és advertit que cal activar el Procicat, que es diu Procicat –Pla de protecció civil de Catalunya–, i vostè se n'amaga. I ara, francament, deixi'm que li digui, conseller, ens ha llegit un informe més propi, amb tots els respectes, d'un inspector dels Mossos d'Esquadra que d'un conseller d'Interior.

Anem al segon front: tractament dels afectats. Si pot ser, tractem els afectats o s'entendrà que tractem els afectats..., són les persones afectades. Són abonats, són clients, diguem-los com vulguem, però finalment això són persones. Ho dic perquè a vegades sembla que ens n'acabem oblidant.

Hi ha hagut, en relació amb el tractament de les persones afectades, un problema greu d'informació. No se'ls ha informat sobre la realitat de la situació. Quan hi havia un munt de gent que no sabia si això duraria un, dos dies, una o dues hores, i va acabar durant qua-

tre i cinc dies, eh?, ningú tenia la perspectiva de quant temps duraria això.

Els telèfons 010, 012 o els diferents webs reenviaven, com si no fos cosa de les administracions públiques, als 900 i als 902 d'Endesa. I pel camí, deixin-me..., els ho dic amb «carinyo», eh?, però pel camí operacions de distracció i de confusió. «El problema és de la MAT», va dir el conseller Castells. Ho va dir, i fins i tot sembla que va haver-hi una mica una tocada de cresta per part d'Iniciativa per Catalunya, que els van advertir, a vostès, que no barregeu peres amb pomes.

Una altra mesura de distracció, amb relació a les hores vall: «D'aquí a molt poca estona totes les hores vall.» I la gent encara intentant calibrar què és l'hora vall i què és l'hora amunt. O operacions de distracció quan resulta que fins al quart dia el president del Govern de Catalunya no dona la cara per res. Problemes d'informació, amb relació a les persones afectades.

Problemes de gestió. Els problemes de gestió en tant que... El Govern ha estat incapaç de posar-se a la pell de les persones afectades. Ha estat incapaç d'entendre, per exemple, els trenta mil comerços afectats. El conseller Huguet ha brillat per la seva absència. La quantitat de turisme, en plena temporada turística a la ciutat de Barcelona. El conseller Huguet ha brillat per senzillament haver estat desaparegut.

Problemes de gestió és la incapacitat d'haver-se posat en la pell dels afectats; i ja no només informar, sinó tramitar denúncies, tramitar reclamacions, posar-se al seu costat explicant-los la realitat.

I a partir d'aquí també, respecte a les persones afectades, nous problemes que ara vénen. Vostès s'han tret de la màniga les indemnitzacions exprés, i no són paraules meves. Però aquest matí sentint algunes declaracions en algunes emissores de ràdio a Catalunya, deien –ho deien en castellà, perquè era una emissora en castellà–: «Això ho fan servir per tapar-nos la boca.»

A veure si això finalment, senyor conseller, acabarà sent un tapaboques d'una inexistent acció inversora. Sap que nosaltres els vam fer diferents propostes amb relació a com el Govern podia anticipar i podia actuar fent bestretes a les indemnitzacions no només a les persones físiques, sinó també a les persones jurídiques, eh?, també a les empreses, també als trenta mil comerços afectats, també al sector turístic afectat, etcètera.

Sorprendentment..., sàpiga que aquesta indemnització exprés obliga a la renúncia d'altres vies i d'altres reclamacions. Obliga a això. Fins a quin punt no és això, senyor conseller, un tapaboques?

Nous problemes bàsicament perquè vostè no ens diu que s'hagi iniciat. Vostè pot iniciar ja, ara, el procés sancionador, i no l'ha iniciat. Vostè sap els danys, sap els afectats i sap el causant. Per què no inicia ara el procés sancionador? Després ja arribarà l'expedient informatiu? Per què no l'inicia ara? Perquè, en tot cas, cal donar el senyal inequívoc a la gent que durant nou, deu mesos, tot això viurà, per entendre'ns, fortament a precari.

Anem al tractament de la causa. Existeix un expedient informatiu. D'entrada, és evident, i seria bo que vostè ho

reconegué, que no hi ha una causa objectiva i sobrevinuda, com en el seu dia van ser unes de les nevades de l'any 2001. I seria bo, vostè mateix, vostès mateixos, senyors del govern tripartit, del Govern de Catalunya, que no acabin amb allò de l'estil del Carmel: «Carreguem-li les culpes a Convergència, que finalment el temps ho aguanta tot.» Vostès, si volen, intentin-ho, però ja no s'ho creu ningú.

Jo els anticipo la causa: manca d'inversió, manca de manteniment, ineficàcia en la gestió de polítiques d'infraestructures. Ha caigut un cable sobre l'embarat de Collblanc; ara tot això fa que es cremi la subestació de Maragall, que està una miqueta més enllà. No han funcionat, si és que hi són –pregunto: hi són?–, els sistemes de protecció. Hi són les autovàlvules?, hi són els tallafocs que haurien d'haver aïllat el problema?

Vostès estaven poc o molt advertits, i, en tot cas, els diaris ho estan dient aquests dies. Estaven advertits del que van suposar les obres de l'illa Bayer, estaven advertits de la saturació de l'alta tensió a Barcelona, estaven advertits fins i tot del fum que hores abans de les onze del dilluns sortia.

I mentrestant, i amb relació a la inversió de manteniment, vostès què havien fet? Perquè, clar, això vostès ho han passat per alt. El servei elèctric és un servei d'interès general, en el qual el primer responsable no són les companyies elèctriques; n'hi ha un de superior, que són vostès, són les administracions públiques, el Govern espanyol inclòs.

Hi ha un anunci fet el 30 de maig del 2005 entre l'Ajuntament de Barcelona i Endesa. Res del 30 de maig del 2005 està fet avui. Hi ha una funció controladora de la Generalitat, i, per exemple, entre d'altres, de la revisió de xarxes elèctriques, d'acord amb el Decret 3328 de l'any 2001, amb tecnologies de termografia, etcètera. Vostè ni ens ho ha mencionat.

Però més greu que això: Pla de l'energia. Aquest és el seu pla de l'energia. En el Pla de l'energia, en l'horitzó del 2015, hi ha un subapartat que parla de les infraestructures que s'han de fer en el període 2005-2007. I hi han dues infraestructures molt clarament afectades en aquesta apagada que si haguessin estat fetes no s'hauria evitat l'apagada, però les conseqüències haurien estat menors.

El cable que va des de Vilanova o Arc de Triomf, aquí al costat, fins a la subestació de Maragall, un cable de 220.000 quilovolts, que requereix una galeria..., l'evidència que això no està fet, senyor conseller, és la rasa del carrer Lepant, que no tolerarà i no aguantarà 220.000 volts; n'aguanta 25.000 només. La segona és el cable també de 220.000 de Trinitat a Maragall. Però continuem, perquè no és només el Pla de l'energia que vostès..., el seu pla, que vostès han incomplert.

Pla d'inversions energètiques del ministeri. Comencem. Any 2002, Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme –per tant, també d'energia–, programa d'instal·lació de la Red de Transporte Eléctrico. En aquest programa, l'any 2002, ja s'assenyalen, amb alta urgència i necessitat, totes les subestacions i la connexió mallada dels 220.000 volts a la ciutat de Barcelona.

Per si fos poc, l'aleshores ministre senyor Montilla en fa una revisió l'any 2005. Revisió l'any 2005. I estableix el següent, sorprenentment: subestació d'Eixample fins a Vilanova, que vol dir Arc de Triomf, i subestació d'Eixample fins a la subestació de Maragall, urgència alta i molt alta necessitat, hauria d'estar acabat l'any 2006. No sé si això li sembla sorprenent. I el que és més sorprenent de tot és que Red Eléctrica Española, en el seu programa d'inversions, fins al 2016 no té cap d'aquestes inversions previstes. I, si no, preguntí-ho al senyor de la seva dreta, que durant tretze anys ha estat al capdavant d'aquesta companyia, poc o molt, també. Fins al 2016 no hi havia cap inversió de les que ara toca fer a corre-cuita prevista. I vostès les tenien previstes i amb voluntat de fer en el seu Pla de l'energia; i el senyor Montilla, sent ministre, també la tenia prevista.

Escolti'm, alguna responsabilitat deu haver-hi en tot això. Vostès són incapaços totalment d'assumir-les. I, ho repeteixo, aquesta companyia, Red Eléctrica, senyor conseller, no és una companyia qualsevol, és una companyia que sense anar més lluny el seu president el nomena i el va nomenar en el seu dia el senyor José Montilla quan aleshores era ministre d'Energia. El va nomenar ell.

Dit això –i acabant– el que és important és atendre..., i saber en la fase 2, en aquest servei no normalitzat, com podrem anar informant els ciutadans, la gent i les persones afectades.

Vostè sap que nosaltres els vam fer un oferiment. Dijous passat, senyor conseller, a vostè i al Govern de Catalunya li vam fer un oferiment des de Convergència i Unió –li vam fer un oferiment des de Convergència i Unió. Evidenciant la incapacitat del Govern de Catalunya de tirar endavant de forma cohesionada, compacta, un programa d'infraestructures energètiques, en part perquè el seu problema el té assegut a la seva esquerra, en part perquè el problema el genera Iniciativa per Catalunya i altres partits del tripartit; nosaltres vam oferir al Partit Socialista l'ofertament de tirar endavant infraestructures energètiques. Resposta automàtica del mateix dijous: no s'accepta l'ofertament.

Escolti, no serà el nostre estil anar a furgar la ferida –anar a furgar la ferida– respecte a una ineficiència i una incapacitat. Sàpiguen que nosaltres tenim un exalcalde de Barcelona que avui és ministre d'Energia, tenim un exministre d'Energia que avui és president de la Generalitat de Catalunya, tenim unes companyies que guanyen un munt de diners –un munt de diners. Tenim una altra companyia, que és Red Eléctrica, que és el braç armat de la política energètica del Govern espanyol, avui govern socialista. I tenim un govern, el seu, amb responsabilitats sobre energia. I resulta que ningú assumeix cap responsabilitat. Li sembla normal això, senyor conseller?

A tots dos els ho dic, perquè ambdós han tingut el coratge, i per això els felicito, potser amb excés de nerviosisme i amb un excés de tacticisme, o de tecnicisme, deixi'm que li ho digui, de venir aquí a donar la cara. Però responsabilitats n'assumeixen? Hi té alguna cosa a veure, amb tot això, el Govern de Catalunya? Sí o no?

A partir d'aquí ens trobarem una visita, demà passat, del senyor Rodríguez Zapatero. Amb un president de Catalunya que ha estat amagat, resulta que hem d'anar a tirar de, per entendre'ns, el que està per sobre de tots, a aquell que vostès es deuen, que és el president del Govern espanyol. Sàpiguen que, ja els ho diem d'entrada, a aquest senyor, el president del Govern espanyol, amb relació a les obres concretes se li ha acabat el crèdit. Perquè, tant ell com vostès, han passat a ser gent de no fiar per a la població de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Jordi Terrades per un temps de deu minuts.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyors consellers, senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, deixi'm que els manifesti que estem molt molestos pels fets ocorreguts el dia 23 de juliol per un incident que s'inicia per la caiguda d'un cable de 110 kilovolts de FECSA-Endesa sobre l'embarrat de la subestació de Collblanc de Red Eléctrica Española. Que en un primer moment va deixar sense subministrament més de tres-cents mil persones. Però el que és més greu és que dos dies després encara hi havien deu mil clients –persones i empreses– que estaven sense subministrament.

Des del nostre punt de vista, hi ha uns responsables d'aquests primers fets, que són les dues companyies elèctriques involucrades en els fets. Ja sabrem quin és el grau de responsabilitat de FECSA-Endesa o de Red Eléctrica a través dels expedients informatius oberts per la mateixa Direcció General d'Energia del Govern de Catalunya i el que ha obert també la Comissió Nacional de l'Energia, amb l'objecte de determinar les causes que han originat l'incident i les actuacions realitzades per a la reposició d'aquest servei, també dels recursos que han emprat les companyies, de la gestió de la informació als clients i a l'Administració.

Aquest expedient, sens dubte, haurà de concloure amb recomanacions necessàries per evitar la repetició d'aquest tipus d'incidents, i l'inici, en el seu cas, d'un expedient sancionador que determinarà la gravetat de la falta.

Des de qualsevol perspectiva, des de la nostra ho és, l'energia és un bé absolutament fonamental per al desenvolupament de l'actual model de societat, cosa que ha quedat palès aquests darrers dies de forma meridiana clara. És per aquí que, des d'aquest punt de vista, entenem també l'opinió de molts ciutadans i de moltes ciutadanes de Barcelona i de la seva àrea metropolitana. Per això el que ha passat és intolerable i inacceptable, tal com ha manifestat el conseller Castells.

Des del nostre punt de vista, mentre el Govern de la Generalitat es posava al capdavant dels operatius d'emergència per instar les companyies a reposar el servei que afectava milers de ciutadans i ciutadanes –fins i tot la mateixa nit dels fets vam poder veure el president de la Generalitat i el mateix conseller Saura al passeig Maragall

per estar atenent quina era la situació—, el paper de les companyies elèctriques, des del nostre punt de vista, no ha estat a l'alçada del que la ciutadania esperava.

FECSA-Endesa i Red Eléctrica són dues companyies que gaudeixen de la concessió d'un servei públic, i el que ha quedat de manifest és que no han complert amb la seva obligació bàsica, que és garantir el subministrament elèctric, que és essencial.

Un cop immersos en la crisi ha fallat la informació i la coordinació entre les dues empreses. FECSA-Endesa, la callada per resposta. Avui, vuit dies després, encara és hora que el president de la companyia, el senyor Manuel Pizarro, doni una explicació a la ciutadania d'aquest país. Trobem a faltar aquella loquacitat que el caracteritzava en l'etapa de l'opa de Gas Natural, empresa catalana, sobre la companyia; loquacitat, a més a més, animada pel partit polític que el va posar al capdavant de la companyia. Per cert, sota la seva presidència, s'han repartit més de 148 milions d'euros d'incentius per assistir a la junta general d'accionistes del 20 de març del 2007, que, per cert, tampoc no es va arribar a celebrar, però sí que es van pagar les primes, per anar en contra de les opes que tots coneixem. Escolti'm, de vergonya!, són la meitat de les inversions efectuades per la companyia a Barcelona.

Per cert, aquest senyor avui, segons el portaveu del Partit Popular al Congrés dels Diputats, senyor Zaplana..., manifesta que seria un magnífic ministre en un govern del Partit Popular.

A Red Eléctrica se'ls ha de reconèixer la seva voluntat de donar explicacions. Tot i això, jo crec que també haurien de ser més modestos en les seves primeres declaracions. I caldria que per part de la companyia —jo crec que avui el senyor Atienza ja ho està fent— es reconegui que la xarxa és inapropiada i que amb més inversions probablement aquesta crisi no s'hauria viscut amb la dimensió que es va viure. En qualsevol cas, ben vingudes siguin aquestes manifestacions, perquè és un pas endavant també en la solució i en la no-repetició de situacions com aquestes.

Al llarg d'aquests dies, i fins i tot avui mateix, hem escoltat que la responsabilitat de tot plegat és dels governs socialistes, del Govern socialista a Madrid, del Govern de l'Entesa nacional i de progrés a Catalunya; en una clara mostra, des del nostre punt de vista, d'intentar la desinformació dels ciutadans i de les ciutadanes.

Alguns volen amortitzar massa ràpid les decisions polítiques adoptades en el seu moment, o és que la liberalització del mercat no es va fer durant els mandats dels governs del PP a Madrid? Bé, escolti, es van fer malament i encara en patim les conseqüències.

De qui és responsabilitat el manteniment de la xarxa de distribució? Tots ho sabem, de les empreses distribuïdores. En el període 98-2001 s'ha invertit, si les meves dades no són errònies, a un ritme d'uns 186 milions/any —la principal empresa distribuïdora a Catalunya és FECSA-Endesa—, mentre que en el període 2002-2006 aquest ritme d'inversió s'ha incrementat un 128 per cent. Tot i aquests increments, s'ha demostrat que no han estat suficients; i, per tant, hem de demanar i obligar aquestes empreses a invertir més en la xarxa.

Cal dir, però, que fins ara els plans que s'acordaven entre les empreses distribuïdores i les administracions públiques no eren vinculants per a les primeres. En altres paraules, davant d'un incompliment de les inversions en distribució, el Govern de la Generalitat de Catalunya no podia obrir un expedient sancionador i obligar l'empresa a realitzar aquestes inversions a les quals s'havia compromès.

Aquest escenari canvia a partir de la publicació de la Llei 17/2007, que el conseller Castells hi ha fet referència, i que ha entrat en vigor el 5 de juliol d'enguany, fa quatre dies, fa tres setmanes, encara no. I és a partir d'aquesta norma que les empreses distribuïdores han de presentar als governs de les comunitats autònomes, en aquest cas també al Govern de Catalunya, al Govern de la Generalitat, un pla d'inversions vinculant, abans del 15 d'octubre de cada any.

Per tant, ara sí que les comunitats i el Govern de Catalunya són competents per realitzar un seguiment del compliment d'aquest, d'aquestes inversions compromeses, i aplicar el règim sancionador que contempla la mateixa norma.

De qui és responsabilitat l'adequació i manteniment de la xarxa de transport que porta l'energia a la xarxa de distribució? Doncs, Red Eléctrica Española. Tots sabem també que el consum elèctric a Barcelona, en tot cas a la província, ha crescut més que la mitjana de l'Estat. L'acumulat el 2002 fins al 2005 ha estat d'un 140 per cent, mentre que la mitjana espanyola era d'un 133 per cent.

Dic això perquè abans del 2004 les inversions de Red Eléctrica a Catalunya eren molt baixes. L'any 2002 representaven un 5 per cent del total espanyol, l'any 2003 un 4 per cent. De fet la Planificació de infraestructuras del transporte, que es formalitza cada deu anys..., l'última es va acordar l'any 2002 fins al 2011; ho va aprovar el Govern a Madrid, doncs, que era del signe que tots vostès saben, amb l'acord i la complaença del Govern de Catalunya, que tots sabem també de quin signe era. És amb l'arribada de governs progressistes... I el total d'inversió compromesa era de 84 milions d'euros. Retinguem aquesta xifra, eh?, 2002-2011.

És amb l'arribada de governs progressistes a Espanya i a Catalunya que revisen a l'alça aquestes inversions. Avui parlem d'unes mitjanes que estan al voltant del 14 per cent de la inversió que Red Eléctrica Española fa en el conjunt de l'Estat espanyol, també insuficients, pel que s'ha vist. Però bé, en tot cas, és un augment respecte a les inversions que anteriors governs feien sobre la xarxa en el nostre país.

Senyors consellers, senyores diputades, senyors diputats, més enllà d'unes certes declaracions mediàtiques, que alguns partits estan fent al llarg d'aquests dies, en aquesta situació de crisi que hem i que encara estem vivint, el que queda clar és que, malgrat l'increment d'inversions que en els darrers quatre anys s'ha produït, aquestes no són suficients, que el sistema és obsolet i que manca manteniment, tot i que algunes d'aquestes qüestions les hauran d'acabar de determinar els expedients informatius que estan oberts.

Dic això perquè els estudis ens indiquen també que, d'aquí a l'any 2015, la demanda pot tenir un increment a Barcelona aproximadament d'un 35 per cent. I, per tant, cal posar-se a treballar; no ens podem permetre un col·lapse del sistema, ens hi va la qualitat de vida de la nostra societat, la competitivitat del teixit econòmic, però també el benestar de tots i cadascun de les ciutadanes i dels ciutadans de Catalunya.

Algunes de les mesures que el conseller Castells ha anunciat avui en aquesta compareixença em sembla que van en la línia adequada. Cal un gran acord entre les administracions, les empreses i també els ciutadans, per tal de modernitzar les dotacions energètiques del país. Hem de desdoblar línies, hem de millorar la qualitat de la xarxa, que és antiga i deficient, hem de fer més subestacions, hem de fer més connexions, haurem de construir nous centres de generació d'energia, haurem de canviar també alguns dels models de consum, que no són sostenibles a mitjà i llarg termini.

Senyors consellers, entenem i valorem com a positiu –per anar acabant– que el Govern s'hagi dedicat aquests dies a treballar conjuntament amb l'Ajuntament de Barcelona per solucionar la situació a la qual s'havia arribat, en lloc de fer grans declaracions. I forçar també les empreses elèctriques, Endesa en primer terme, que es facin càrrec de les indemnitzacions als afectats, que són clients que paguen per tenir un servei i que aquests dies van deixar de tenir-lo.

Ara amb els nous instruments que ens dona el marc normatiu, tot i reconèixer que la inversió no està estancada des de l'any 2003 i que aquesta ha crescut des de l'any 2003 a un ritme d'un 15 per cent, vistos els problemes detectats, està clar que s'haurà de fer més.

S'han d'aconseguir compromisos vinculants d'inversió per modernitzar i garantir la seguretat de la xarxa; ens hi va –torno a repetir-ho– la qualitat de vida i la competitivitat de les nostres empreses. L'energia és un dels béns més bàsics que tenim.

Catalunya és un país amb problemes reals, que aquest Govern ha d'encarar, qüestió que el meu grup sap que faran, igual que estem convençuts que es trobaran els mecanismes de finançament per recuperar la confiança de la ciutadania en els serveis públics, més enllà dels tremendismes d'alguns, que només amaguen les seves carències i les seves amistats.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martí

Gràcies, senyor president. Gràcies també, honorables consellers. D'entrada, abans que res, deixin-me dir que entenc, dedueixo de les seves explicacions que a hores d'ara no coneixem la causa eficient o la causa objectiva que va desencadenar la monumental apagada de Barcelona ara fa uns dies. Haurem d'esperar el resultat dels expedients informatius que han estat incoats. Però

deixin-me dir també que a hores d'ara ningú no dubta... –conseller Castells, no es mulla–, però jo crec que a hores d'ara, amb totes les dades que tenim a la mà, ningú no dubta que la manca de manteniment de les instal·lacions elèctriques i, també, el deficient sistema de protecció de les subestacions han estat –aquesta equació perversa– la causa més probable d'aquest incident. Si no, no s'explicaria l'incident de la subestació de Collblanc o que fallés el sistema de protecció de la subestació Maragall, que senzillament no va aguantar la sobrecàrrega, i, per tant, va acabar incendiada.

I permetin-me en aquest punt que faci una mica de retrospectiva perquè, per exemple, durant l'apagada de l'any 2001, la que va afectar les comarques de Girona i també part d'Osona, recordin més de cent mil abonats a les fosques; en un incident que va ser provocat per un cas fortuït, en aquest cas per un llamp, es va restablir el servei escassament en vint-i-cinc minuts. Per tant, gairebé el 70 per cent dels usuaris van veure restablert el subministrament al cap de molt poc temps. Per què en aquell cas doncs? Per la millor protecció, en aquest cas, del sistema contra aquest tipus d'incidència.

Aprofito aquest exemple per subratllar també una altra qüestió important, i és que hi ha qui aquests dies ha barrejat interessadament aquest incident de Barcelona amb la famosa interconnexió amb la línia de molt alta tensió. Precisament, no cal ser un Einstein per veure que la interconnexió seria, eventualment, una intervenció sobre la xarxa de transport i no sobre la de distribució, que és la que va fallar en definitiva a Collblanc. I, en canvi, a Barcelona el que ha passat objectivament és que un accident en una subestació de transformació i distribució propietat de Red Eléctrica ha causat la caiguda de la xarxa de distribució de la ciutat fent fallar de forma consecutiva fins a cinc subestacions, ergo, conseqüentment, el que ha fallat és la protecció de la subestació i també la manca, en aquest cas, d'eficiència per part de la xarxa de distribució. Dit d'una altra forma, existeix una xarxa insuficient, molt poc travada, molt poc mallada, que fa que si una subestació falla no està garantit que una altra garanteixi alternativament el subministrament. Per tant, això ha estat, en definitiva, el que ha succeït.

I si tenim, honorables consellers, una xarxa deficient i precària, com vostès mateixos han admès, capaç de deixar vergonyosament a les fosques, enmig del crepuscle, la ciutat de Barcelona, la ciutat europea, olímpica, durant més de setanta-dues hores és, òbviament, perquè no s'hi ha invertit allò que calia. Les dades són prou eloqüents, no són nostres: 25 per cent de la factura elèctrica que es paga a Catalunya, 15 per cent de la inversió en la xarxa.

I, en segon lloc, perquè les decisions estratègiques no es prenen aquí. I no es prenen aquí perquè, entre altres coses, els centres de decisió estan a Madrid. I, concretament, Red Eléctrica va traslladar el seu centre operatiu el 2001, i ja sabem qui governava en aquell moment a Madrid, sense que el Govern d'aleshores aquí obrís boca.

I això per què? Per què aquesta infrainversió acumulada? Per què la fuga d'aquests centres de decisió? Doncs, senzillament perquè a Catalunya mana l'economia, però

a Madrid el que mana és la política. És a dir, resulta que el mercat elèctric català, que és el més important de tot l'Estat en potència instal·lada, en nombre d'usuaris, de clients de tot l'Estat, i que, a més a més, per cert, ningú no ho diu, però que paga un oneros peatge solidari generant gairebé tota l'energia nuclear de tot l'Estat, doncs depèn, en definitiva, de dues potes: una empresa com Red Eléctrica Española, que és la responsable de l'alta tensió en règim gairebé de monopoli; i depèn també, en aquest cas, d'una empresa com Endesa, que és, per dir-ho d'alguna forma, el *hòlding* privat del Partit Popular, que en aquests moments, des de fa alguns anys, ja controla la catalana FECSA i el 98 per cent del subministrament elèctric de Catalunya.

I això, ho recordaran, es va fer en l'etapa d'un govern del Partit Popular. I no és cap secret que des de la privatització d'Endesa, presidida, per cert, per un senyor, el senyor Pizarro, que molts recordaran per entrar en la constitució, en aquest cas, per oposar-se a l'opa de Gas Natural, i que per cert aquests dies no ha badat boca, no l'hem vist, no l'hem sentit... Doncs, el senyor Pizarro era –suposo que encara l'és– l'amic del senyor Aznar, el testaferro del Partit Popular, que és qui, en definitiva, va absorbir les antigues elèctriques catalanes, les que operaven a Catalunya. I, pel que es veu a hores d'ara, no va destinar els mateixos esforços a l'aventura..., en aquest cas, a la inversió de la millora de la xarxa de Catalunya, que especula amb el valor de les accions durant tot aquell debat de les diferents opes, o a la seva aventura americana. A més de privar-nos, com s'ha vist, també d'una gestió de proximitat que faria molt més patent i molt més visible la realitat dels problemes molt més des de Catalunya que no pas des del quilòmetre zero de Madrid, no?

Però, en tot cas, el que tenim ara és, en definitiva, un mercat captiu. El que tenim és que la generació de l'energia elèctrica està concentrada en un 70 per cent, com deia, en dues empreses com a conseqüència bàsicament d'un procés de privatització poc eficient. I no ho diem nosaltres. De fet, ho diuen alguns òrgans reguladors de l'Estat. Per tant, tot això depèn d'un procés de privatització del sector energètic espanyol, que, lluny de liberalitzar el sector, el que ha fet és perpetuar *de facto* l'antic monopoli. I, evidentment, ja sabem que estem parlant d'empreses privades, però empreses privades que estan íntimament vinculades o relacionades amb el poder polític. I, després, en tot cas, ja en parlaré quan intenti delimitar algunes responsabilitats.

Dic això, també, perquè després de tants anys d'haver sentit discursos més propis del pensament neoliberal, que ha arribat a assimilar el sector públic gairebé al mal personificat, o al mal encarnat, i el sector privat com la gran solució taumatúrgica o com la poció sagrada que tot ho soluciona, evidentment també en aquest sentit s'imposa una certa reflexió, perquè probablement de cara al futur haurem de començar a afirmar una altra vegada més que alguns sectors estratègics no poden estar mirant sempre i només pendents dels comptes d'explotació de les empreses.

Parlem de les inversions, honorable conseller Castells, perquè l'atzar o els fets malèfics, en aquest cas, van voler que el mateix dia que vostè presentava l'infor-

me sobre la situació econòmica a Catalunya, doncs, es produís aquest delirant desori energètic. Ironícament, el destí ha volgut deixar ben patent que mentre que la nostra economia creix, que genera ocupació, que creix el nostre producte interior brut, la nostra riquesa..., l'apagada al mateix temps ha volgut posar en relleu de forma descarnada el gran dèficit d'infraestructures que pateix aquest país. Quan no és l'aeroport és Renfe, o ara Red Eléctrica o Endesa. Empreses privades, com deia abans, sí, però evidentment sectors regulats i mal privatitzats.

Per tant, són doblement colonials, perquè, en definitiva, ja no és només l'Estat que s'atreveix amb nosaltres. De fet, qui s'atreveix amb nosaltres, fins i tot, són algunes empreses privades. I no ho diem nosaltres quan parlem d'inversió, perquè qui ha estat reclamant en aquests moments més inversió en la xarxa elèctrica ha estat, per exemple, la mateixa Cambra de Comerç de Barcelona; ho ha estat també la mateixa presidenta de la Comissió Nacional de l'Energia, que ha reclamat també, doncs, més inversió, la senyora Maite Costa, que ha reclamat a les companyies un esforç inversor addicional.

Per tant, fan tard, com sempre; quan es tracta de Catalunya, a Madrid fan tard. I, per tant, des d'aquest punt de vista, el que tenim, doncs, és una situació ben patent, ben eloqüent. Dit en xifres, dels 3.571 milions d'euros que abonen els diferents usuaris de Catalunya, doncs una mica més de mil milions d'aquests euros surten de butxaques catalanes, i això evidentment no té una compensació directa i immediata. Vull dir que a pesar d'aquestes dades macroeconòmiques favorables i, a més a més, darrerament encoratjadores, que vostè mateix, senyor Castells, ha presentat públicament, el que hi ha..., i vostè n'és conscient, i el Govern també és una amenaça permanent, que és la que Catalunya pugui continuar perdent posicions per culpa, precisament, d'unes inversions obsoletes i, evidentment també, d'un dèficit fiscal molt poc espoliador, i, per tant, d'un finançament molt poc equitatiu. I, evidentment, com vostè deia també, unes inversions impròpies, no ajustades, en aquest cas, a un país que té una capacitat productiva, que té un pes demogràfic, que té altres indicadors econòmics que podrien fer que aquest país..., potser hauria pogut ser, no ho sé si ho serà en el futur, però podia esdevenir l'Holanda de la Mediterrània occidental.

Per tant, en resum, el que li vull dir és que Catalunya està deixada de la mà de Déu en matèria d'inversió. I per això les infraestructures van petant una rere l'altra, i, de fet, ja són moltes crisis. En un sol any han petat moltes crisis que afecten les infraestructures, per molt que ara la ministra de Foment ens dibuixi un panorama entre idíl·lic i triomfalista de cara al futur, per molt que pugui venir d'aquí a poques hores el president del Govern espanyol, que com se sap té un gran problema de credibilitat, a prometre no sabem exactament què.

Vull acabar dient que a l'hora de buscar responsabilitats, òbviament, si parlem de responsabilitats, ni Endesa ni Red Eléctrica Española depenen de la Generalitat ni de l'Ajuntament de Barcelona; tampoc en depenen –acabo, senyor president – AENA ni Renfe ni Adif. I aquestes empreses, com vostè mateix ha dit al principi de la seva intervenció, són l'origen d'aquest gran problema, com vostè ha destacat emfàticament, però evidentment

això no exonera de responsabilitat els poders públics ni els responsables polítics. I a l'hora de buscar responsabilitats és evident que no es pot mirar només cap a una banda ni això no pot quedar reduït únicament a una disputa entre empreses, ni entre empreses i clients, ni entre empreses que es culpabilitzen, ho repeteixo, mútuament, que em fa l'efecte que és una manca molt greu de respecte cap als usuaris i damnificats.

Aquí el que hi ha hagut en el passat –i m'agradaria en aquest sentit que vostè, doncs, expliqués, des de la seva perspectiva, què n'opina– són decisions estratègiques consentides des de Catalunya, que, en definitiva, han beneït un centralisme operatiu per part d'algunes empreses. La tocata i fuga de Red Eléctrica Española n'és un exemple ben evident; tot això en l'etapa de l'anterior govern de Convergència i Unió. Però també hi ha hagut –ironia del destí– un pecat d'omissió, quan no una certa indolència per part, curiosament, de fins a cinc ministres catalans que han tingut, han detingut responsabilitats en matèria d'energia; avui mateix, el ministre Clos donant explicacions al Congrés dels Diputats de la seva responsabilitat. Però també hi ha hagut durant anys, massa anys, un país, Catalunya, amb unes classes dirigents i alguns sectors econòmics, que, per cert, fins que ara surten públicament a exclamar-se, han anat digerint amb estómac de ferro, sense gairebé immutar-se, aquest desgavell i aquest mal tracte en alguns sectors estratègics.

Hi ha, al davant de tot això ara, un govern de la Generalitat que ha actuat amb celeritat, que ho ha fet també amb diligència, per exemple, en matèria de consum, però també –i vostè no ho ha dit– des del Departament d'Indústria a través de l'Oficina de Gestió Empresarial, canalitzant, també, les demandes del sector del comerç i de la indústria. Però volem dir que no farà prou aquest Govern, senyor Castells, expressant únicament, amb més o menys èmfasi la seva indignació i la seva comprensió, sinó que ha de mostrar autoritat, exigència davant del Govern de l'Estat i davant de les companyies. I, per tant, també ha d'exercir amb zel la seva tasca de supervisió i d'inspecció de la xarxa, especialment a través de l'actual direcció de l'energia del senyor Maure, que va ser responsable de la planificació d'una empresa tan important com és Red Eléctrica Española.

I, finalment, el summum d'aquesta connivència de determinades empreses i també determinats poders polítics, que fan que en aquests moments puguem dir, com es diria col·loquialment, que aquí «pringa» absolutament tothom –per tant, tots els responsables polítics, tant de l'època del Partit Popular, com del mateix PSOE, com de l'època de Convergència i Unió–, va ser recentment la modificació de la Llei de l'Energia, que van pactar, per cert, aquests mateixos tres partits –PSOE, PP i Convergència i Unió. Que, per cert, llei que no inclou, tal com es va exigir per part d'Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya i Izquierda Unida, l'obligació de reinvertir en la millora de la xarxa.

Per tant, certament –i acabo, ara sí–, senyor conseller Castells, la prioritat és restablir, com vostè deia, la normalitat total del servei, reparar el dany causat, però, evidentment, també dir d'una vegada per totes des de Catalunya que ja n'hi ha prou, que volem solucions,

que estem farts de pagar i callar i de ser ciutadans de segona.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Ridao. Ara, per part del Grup del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorables consellers, vull iniciar la meua intervenció donant les gràcies als membres de la Guàrdia Urbana de Barcelona, també als Mossos d'Esquadra, als bombers, també a l'exèrcit i a tots aquells que han treballat per sobre de les seves possibilitats per aconseguir retornar la normalitat als carrers de Barcelona. I, molt especialment, també als ciutadans, als ciutadans de Barcelona, per la seva paciència, perquè sens dubte han aguantat i no poc. Volem també agrair-los que avui hagin vingut a fer aquesta compareixença, no? Una compareixença que, des del nostre punt de vista, ha estat pobra. Vostès s'han limitat a fer un resum –un bon resum, però, en definitiva, un resum– del que han publicat els diferents mitjans de comunicació. I, per tant, senyor conseller, lamentem que vostès no hagin aportat res de nou amb aquesta compareixença que avui han fet, no?

Nosaltres creiem, senyores i senyors diputats, que qui hauria d'haver comparegut avui és el president de la Generalitat, és el senyor Montilla. No en una roda de premsa, que també, sinó en seu parlamentària, no? Jo crec que el president de la Generalitat hauria d'haver donat la cara davant del poble de Catalunya com a president de la Generalitat que és i com a exministre d'Indústria que ha estat, no?

Avui, vostè, senyor conseller, ha dit –i els altres grups que li donen suport també ho han dit– que els responsables del que ha passat són les companyies. Ja ho veurem, no? Però en qualsevol cas vostès ho han dit. I una de les companyies és Red Eléctrica d'Espanya. I, clar, jo em pregunto, senyor conseller: qui va nomenar el president de Red Eléctrica d'Espanya? Qui va ser? Si ell és el responsable hi ha algun responsable que abans l'ha de nomenar perquè pugui fer el que ha fet. I, per tant, senyor conseller, alguna responsabilitat deu tenir també el senyor Montilla, no?, amb el nomenament d'aquest senyor com a president de Red Eléctrica d'Espanya?

Vostès, senyor conseller, s'han posat d'acord dintre del tripartit en el que no han de fer, no? Han arribat a un acord per no parlar d'infraestructures, han pactat no parlar dels problemes i han acordat tancar files. Molt bé. Vostès han tractat de donar una imatge d'unitat del tripartit, no? Avui veiem un altre conseller, en aquest cas, el senyor Huguet, d'Esquerra Republicana, que es queixa que vostès li tenen una mena de mania, una certa mania, que no el conviden a les reunions... Bé, suposo que ja ho arreglaran, aquestes petites disfuncions.

Però la realitat és que els tres partits del tripartit han coincidit, han estat tot aquest temps amagats sota la mateixa pedra. Vostès, senyors consellers, han donat l'esque-

na als ciutadans, els han abandonat a la seva sort, i ara què? I ara què fem? No han arribat..., vostès han pactat sobre el que no han de fer, però, senyors consellers, no han arribat a cap acord sobre el que s'ha de fer, no? Fan falta més inversions. Vostè ho ha dit, senyor conseller. I ha dit que algunes zones de Catalunya es troben en precari. Mentre vostè deia això, el senyor Saura posava cara de pòquer, no? Però, escoltin, el senyor Clos, ministre d'Indústria, ha dit que la interconnexió elèctrica amb França és fonamental per evitar coses com aquestes. Ho ha dit el senyor Clos. I el senyor Saura mira cap a un altre costat. Escolti, amb aquests companys de viatge no es pot governar seriosament.

Vostès, sincerament, poden pensar que es tracta d'una mena de confluència astral el que està passant a Catalunya i a Barcelona; pot ser fruit d'una mena de maledicció bíblica, no? Però, no, senyors consellers, és fruit d'una altra confluència: vostès governen a Espanya, vostès governen a Catalunya, vostès governen a Barcelona. I, malauradament, vostès han convertit Catalunya en una mena de triangle de les Bermudes, no?

Després de cinc dies, des de la parada, apareix el president de la Generalitat per anunciar que el Govern aplicarà la llei i exigirà indemnitzacions a les empreses elèctriques. Home, faltaria més, no? Jo crec que és lògic que el Govern faci complir les lleis; per això, en part, tenim un govern. Però li he de confessar que aquests dies hem tingut la sensació que Montilla feia més de portaveu d'alguna companyia elèctrica que de president de la Generalitat. Hem tingut aquesta sensació. I, a més a més, no és una sensació només que hagi tingut el Partit Popular, no? Nosaltres volem saber moltes coses: on són les inversions de Red Eléctrica Española; volem saber, senyor conseller, com és possible que vostès anunciïn que tenen plans B per a moltes coses, i, en canvi, no tenen un pla B per fer front a una apagada com la que s'ha produït aquests dies a Catalunya.

I li dic una cosa, senyor conseller: entre el Govern..., entre tenir un govern que està instal·lat en el Dragon Khan i un govern que està tancat per vacances, hi ha un terme mitjà, no?

El passat mes d'abril es va nomenar com a director general d'Energia i Mines el senyor Agustí Maure, que avui ens acompanya, que és una persona que prové de Red Eléctrica d'Espanya. I, segons el Govern, les funcions que ha de tenir el senyor Maure són planificar les infraestructures energètiques, dissenyar les polítiques energètiques, autoritzar administrativament les instal·lacions energètiques, dirigir i fer el seguiment de les entitats d'inspecció i control. És a dir, senyor conseller, el senyor director general d'Energia i Mines és el responsable de controlar totes i cadascuna de les coses que han fallat. I per sobre d'ell, vostè –i per sobre d'ell, vostè.

Per tant, escolti, aquest Govern ha d'assumir alguna responsabilitat. No és normal que tinguin totes les competències per fer el que ha de fer i ha fallat, i vostè surti aquí com si fos el president d'una associació de veïns dient que és intolerable que passi el que està passant. Vostè no és el president d'una associació de veïns, senyor conseller; vostè és el responsable polític del que

ha passat. I alguna cosa més que queixar-se haurà de fer, perquè, escolti, nosaltres... No és possible que vostè estigui cobrant un sou, que li paguem tots, per dir que això és intolerable. Escolti, això ho sap fer qualsevol altre ciutadà de Catalunya, no? Ser membre d'un govern per sortir a la foto i davant el primer problema fer el que han fet vostès, que és culpar, doncs, els ciutadans, a vegades, les empreses, el Partit Popular o Madrid, li he de confessar que no em sembla seriós, és impropri d'un govern que vol assumir la seva responsabilitat i que vol assumir un cert lideratge, no?

Nosaltres, senyor president, senyores i senyors diputats, avui hem vist com el senyor Castells ha iniciat la seva intervenció dient que hi havien molts interrogants i que eren interrogants importants tots ells, no?, que s'havien de resoldre. Vostè ha dit que s'ha de veure i s'ha d'investigar si ha funcionat el sistema antifoc, si el sistema d'emergències ha fallat, si la informació facilitada als ciutadans va ser l'adequada, si les sobrecàrregues eren o no eren excessives. També hem pogut veure a través dels mitjans de comunicació que es va alertar unes hores abans que es produís l'incendi sobre això. Hi han moltes coses a investigar, no? I és per això que nosaltres creiem que és necessària una comissió d'investigació en aquest Parlament. Nosaltres creiem que s'ha de crear una comissió que investigui les causes de l'apagada, que esbrini qui ha estat el responsable i que tracti de posar, si em permeten l'expressió, una mica de llum sobre la immensa operació de desinformació que s'ha orquestrat des del Govern i des dels grups que li donen suport.

Senyor conseller, nosaltres..., i ho dic perquè en aquests dies i avui també, no?, algun grup, de manera jo crec que impròpia d'algú que vol assumir una certa responsabilitat, ha tractat d'engegar el ventilador, no?, i ha tractat de culpar anteriors governs, ha tractat de culpar anteriors governs a Madrid. I li ho dic sincerament, nosaltres..., el Partit Popular no té res a amagar –res–, senyor Terrades, absolutament res. Nosaltres no estem al servei de ningú més que no siguin els ciutadans de Catalunya. I ho reitero: de ningú més. Per això li demanem que ens doni suport, senyor conseller, que els grups que li donen suport ens donin suport en aquesta comissió d'investigació.

Nosaltres creiem que aquesta comissió hauria de cridar a tothom –a tothom–: els membres del Govern de Catalunya, els membres de l'Ajuntament de Barcelona, els membres del Govern d'Espanya competents en la matèria, però també el president d'Endesa i de Red Eléctrica d'Espanya. A tothom. Nosaltres no tenim cap mena de problema, senyor conseller. I vostès? I vostès, tenen alguna cosa a amagar? Per nosaltres no quedarà que s'investigui fins al final i que s'assumeixin responsabilitats fins al final. I per això li demano, senyor conseller, que doni suport a aquesta comissió d'investigació, que els grups que li donen suport i també Convergència i Unió donin suport a aquesta comissió d'investigació. Jo crec que, si vostès no tenen realment res a amagar, si no tenen realment res a ocultar, no tindran cap mena de problema a donar suport a aquesta comissió d'investigació. I, si s'escau, comencem a treballar demà mateix. Nosaltres no tenim cap mena de problema. Treballem,

perquè jo crec sincerament, senyor conseller, senyores i senyors diputats, que els ciutadans de Catalunya mereixen saber la veritat, mereixen saber què ha passat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. Senyors consellers, senyores i senyors diputats, des del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa volem començar mostrant la solidaritat amb els centenars de milers de ciutadans i ciutadanes de Barcelona afectats per aquest desastre, sense palliatius, que ha estat la gran apagada dels dies 23 i 26 de juliol, i que, com sabem, continuarà tenint conseqüències en els propers mesos.

Compartim la seva indignació, però creiem que en aquest afer la millor manera que des d'aquest Parlament podem ajudar els ciutadans i ciutadanes és parlant clar a l'hora d'explicar el que ha passat i sobretot per què ha passat, posant de manifest no sols les causes directes i immediates que estan a darrere de la gran apagada, sinó especialment fent sortir a la llum el seguit de circumstàncies i responsabilitats que ens han portat a una situació semblant.

Abans de passar endavant, però, creiem sincerament que tant l'Ajuntament de Barcelona com la Generalitat, pel que fa a l'atenció immediata en el moment de la crisi, han sabut estar a l'altura de les circumstàncies; i, com molts ciutadans i ciutadanes han tingut el valor cívic de manifestar, cal reconèixer l'actuació entregada de funcionaris, treballadors i treballadores dels serveis municipals, dels Mossos d'Esquadra, dels serveis d'emergència, de sanitaris, d'assistencials, de Consum, de Comerç, d'Indústria, de tècnics d'energia, així com, no ho oblidem, la gran professionalitat i entrega demostrada pels treballadors i tècnics de FECSA-Endesa i de Red Eléctrica, que han sabut complir amb el seu deure amb una diligència i dedicació que encara posa més de manifest la inoperància i desconcert dels seus directius amb les lamentables picabaralles i fugides d'estudi que han estat protagonitzant.

Més enllà, senyor conseller, del que resulti de l'expedient informatiu, que certament s'ha de fer, i la prudència del Govern així ho requereix, per conèixer exactament les causes tècniques, sí que és cert que podem posar i tenim un context econòmic i polític. Estem parlant del col·lapse d'una infraestructura elèctrica de subministrament i distribució urbana, principalment de mitjana i baixa tensió, que no s'ha adaptat al creixement desmesurat de la demanda elèctrica en els últims anys i sobre la qual no s'han aplicat totes les inversions i mesures necessàries per fer-la més eficient, efectiva i segura.

D'altra part, el consum està creixent, dèiem, de forma exponencial, cosa que fa que el risc d'avaria s'incre-

menti per sobrecàrrega a la xarxa, en especial en els pics de consum de l'estiu i de l'hivern. El taló d'Aquil·les al sistema elèctric espanyol està en les xarxes de transport i distribució, i, malgrat que Red Eléctrica asseguri que està en un fort cicle d'inversió, creixement i millora, que és cert, també és cert que a Catalunya les infraestructures elèctriques són deficientes, les xarxes són insuficients i les subestacions són inadequades i algunes obsoletes.

Per cert, que sortint al pas de determinades afirmacions que aquí hem sentit respecte a on està el problema que no es facin infraestructures, i especialment en el tema de la MAT, els podem assegurar que els problemes que hem patit no tenen res a veure amb la interconnexió amb la molt alta tensió amb França. Caldrà recordar que l'apagada ha tingut lloc a Barcelona per defectes a la xarxa de distribució local amb mitjana i alta tensió, i no pas a Girona? Qui pretengui aprofitar les conseqüències d'una mala planificació i gestió de la xarxa elèctrica per imposar infraestructures de forma barroera, sense introduir canvis substancials en la generació i distribució elèctrica, sense mesures efectives d'atenuació dels impactes ambientals i sobretot qui pretengui fer-ho sense dialogar amb els representants institucionals i socials als territoris no sols no estarà contribuint a resoldre els problemes de fons, sinó que podrà provocar reaccions que encara dificultin més el procés.

Barcelona i els seus ciutadans no es mereixen que els seus problemes locals siguin instrumentalitzats per provocar problemes en d'altres territoris. Però, ja que s'ha dit que el problema estava a l'esquerra del conseller Castells, permetin-me dir, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa, com a força política integrant del Govern de Catalunya, que ens ratifiquem en el que, sobre les interconnexions elèctriques i les millores a la xarxa de distribució i subministrament, es preveu en el Pla d'energia de Catalunya 2006-2015, que varem contribuir a elaborar, que varem aprovar i que conté totes les condicions perquè aquestes interconnexions siguin possibles –com s'han de decidir, com han de ser– i totes les actuacions de millora i compactació de la xarxa de distribució, d'eficiència i d'estalvi energètics que les han d'acompanyar. Senyors i senyores diputats, no tinguin dubte, si les coses es fan bé, es trobaran les solucions tecnològiques i ambientals adequades per garantir el subministrament elèctric del país sense imposicions i sense recaure en els mateixos errors que ens han portat avui aquí.

El Govern no es pot permetre que els neguits generats per l'apagada s'utilitzin per desposseir aquest Govern de les seves responsabilitats i facultats per planificar i gestionar les xarxes d'alta tensió i la planificació del territori, deixant que siguin sols les empreses..., les quals decisions no els pertocuen.

Cal dir les coses pel seu nom: estem parlant d'un subministrament, de distribució, tant en alta com en baixa, que estan privatitzats, que pertanyen a empreses gestionades amb criteris empresarials, que tenen noms, cognoms i responsables, que actuen en la pràctica en règim de monopoli, pràcticament sense competència. Entre Endesa i Iberdrola concentren el 56 per cent de la generació, i el 80 per cent de la distribució. I a Catalunya l'absor-

ció d'Enher i FECSA va deixar a Endesa el monopoli en la major part del territori, i va deixar la immensa majoria dels consumidors i usuaris en mans d'un únic subministrador.

Seguint amb la descripció d'aquest marc econòmic en què ens movem, caldrà recordar que les tarifes elèctriques han pujat en el darrer any un 6 per cent i que s'ha anunciat un increment de com a mínim un 1,5, ajornat sols per raons electorals. Cosa que tot plegat suposa el major increment de tarifes elèctriques en els últims quinze anys. Cosa que amb això s'intenta compensar l'artificiosa i enganyosa congelació que va imposar el Govern del PP a finals dels anys noranta i a principis del 2000 amb la finalitat d'assolir els objectius de contenció d'inflació que requeria l'entrada a l'euro. Malgrat tot, els beneficis del negoci de distribució de les companyies creix més d'un 10 per cent cada any. El benefici declarat per Endesa el 2006 és del 40 per cent, cosa que ha suposat molts centenars de milions d'euros repartits als accionistes o posats a les reserves amb un increment de valor de les accions.

Arribats a aquest punt, cal posar de manifest com les successives i especulatives esbojarrades opes sobre Endesa llançades els anys 2005 i 2006 han comportat que la companyia, per més que ara digui, frenés o posés al ralenti la majoria de les seves inversions en la millora de la xarxa de distribució, per emprar recursos propis en la guerra contra Gas Natural, incrementant artificialment el valor de l'acció, repartint beneficis anormalment alts, gastant sumes ingents en publicitat i en la compra de voluntats polítiques, ni que només sigui venent immobles corporatius a baix preu.

Senyors consellers, senyores i senyors diputats, és cert que en els darrers anys s'han incrementat les inversions en la xarxa de Red Eléctrica i de FECSA-Endesa amb relació al període anterior, i ens en felicitem. Però crec que el tema que preocupa avui els ciutadans a Catalunya és posar de manifest per què no s'han fet aquelles coses que sí que calien fer-se, i que fins i tot estaven planificades. Això i no res més és el que explica que s'hagi retardat el Pla d'inversions en noves estacions transformadores i en la millora de la xarxa, no sols a Barcelona sinó a la totalitat del territori de Catalunya. Les dades són contundents: un cop analitzat l'antic Pla d'energia 2000-2010 i l'actual Pla 2006-2015, i els convenis signats amb l'Ajuntament de Barcelona, queda palès que la inversió en la xarxa de distribució porta un evident endarreriment.

A Catalunya Endesa no ha finalitzat la posada en marxa de tres de les cinc noves subestacions previstes a Barcelona en el denominat Pla Tramuntana, que hauria de finalitzar el 2007, un pla que contempla la construcció de 39 subestacions a tot Catalunya, de les quals sols 20 s'han realitzat.

Els responsables catalans de FECSA-Endesa saben perfectament els esforços i la diligència que el Govern de la Generalitat de Catalunya ha aplicat en els últims anys a aprovar el nou pla d'energia, per incorporar en la pràctica la totalitat de les propostes i demandes de nous transformadors i de noves línies que Red Eléctrica i FECSA-Endesa van proposar. Com també, a l'ho-

ra d'executar-lo, l'interès i l'esforç dels departaments d'Indústria i Energia, i de Medi Ambient i Habitatge, per aprovar projectes, aprovar traçats, ubicacions, amb les corresponents avaluacions i llicències ambientals, permisos d'indústria i declaracions d'utilitat pública a efectes d'expropiació quan ha calgut, així com en la recerca d'alternatives quan sortien conflictes o incompatibilitats territorials o ambientals.

No s'equivoquin, senyors de Convergència i Unió i senyors del PP, els problemes no estan a l'esquerra del Govern, els problemes estan en la inoperància, en la incompetència de la dreta fora del Govern. Però el cert és que les instruccions dels alts directius de l'empresa, de l'empresa FECSA-Endesa, des que es va iniciar la guerra de les opes eren alentir projectes, posposar inversions, per tal de disposar de fons propis per a altres finalitats més polítiques, com ara llençar contraopes, pagar fiances milionàries davant de l'Audiència Nacional per sustentar el recurs contenciós administratiu contra la decisió del Govern que va utilitzar l'opa de Gas Natural, o guanyar liquiditat per convèncer els accionistes que no acceptessin vendre les accions.

Que és que es pensen que els ciutadans i ciutadanes no tenim memòria en aquest país? Algú pot pretendre que no hi ha relació entre les pàgines econòmiques dels últims vint-i-quatre mesos, plenes d'anuncis i contraanuncis d'Endesa i de notícies sobre vendes i compres milionàries, honoraris escandalosos de *brokers*, bancs i advocats, i les pàgines de successos dels últims dies? No ens enganyem: s'han desatès actuacions importants, i tot això s'ha de reconduir. Els ciutadans i ciutadanes el que demanen és que s'actui en la línia que ha fixat actualment el conseller d'Economia i Finances en la seva intervenció, replantejant quin és el paper dels responsables polítics i administratius en la gestió, en la planificació, en el control, en la supervisió de la xarxa, tant d'elèctriques com de subestacions, assumint la responsabilitat que ens pertoca.

Estem parlant d'un monopoli natural, i quan estem davant de monopolis naturals de serveis és legítim i és necessari, i els ciutadans, la veritable societat civil a la qual hem de respondre, ens demanen que l'Administració actui i assumeixi competències. Mirin com ara tots aquells que s'han passat mesos, des d'una restringida societat civil, predicant les bondats de les privatitzacions s'amaguen sota les pedres i ens vénen a dir que tota la responsabilitat és dels polítics i del Govern. Doncs, bé, assumim-ho, prenguem-los la paraula, i diem que quan es tracta de serveis econòmics d'interès general, com ja ha marcat directrius l'últim Consell Europeu, cal oblidar-se de la lliure competència sense obstacles i cal prioritzar l'interès general dels ciutadans, tenir en compte les necessitats del territori, prioritzar els interessos i els drets dels consumidors i usuaris, i aplicar aquelles mesures de planificació, de control i de supervisió que facin que aquests problemes s'evitin i que sempre l'actuació de les companyies de serveis públics..., que evidentment poden ser privades, ningú discuteix que no hi pugui haver una gestió privada d'aquests serveis, però s'ha de tenir en compte que estan servint un interès general, i que les directrius, la planificació, el control, la supervisió, corresponen a aquells que representen la veritable societat

civil, la de tots, la d'aquest milió de ciutadans de Barcelona que s'han vist afectats, la d'aquells que no accepten ara que es digui que això és responsabilitat d'una empresa o d'una altra, sinó que volen que en el fons siguem els seus representants polítics, legítimament elegits democràticament, els que adoptem les decisions que calguin i obliguem el capital privat a esmerçar-se en benefici de l'interès públic.

Gràcies, senyors consellers, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor Milà. Ara, per acabar el torn d'intervencions dels grups, té la paraula, pel Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En primer lugar, agradecer el esfuerzo de tantos empleados públicos que se han dirigido y atendido a la ciudadanía en estos momentos de crisis, al igual que el esfuerzo de los trabajadores de las empresas ahora aquí cuestionadas.

Me gustaría empezar con un documento que ya ha sido objeto de cita aquí en este acto, que es el Plan de la energía de Cataluña, Pla estratègic 2006-2015. Me gustaría leer el primer párrafo de este plan. Dice exactamente: «L'energia és un element imprescindible per al desenvolupament d'una societat en tots els seus àmbits. Un Govern responsable ha de fer els esforços necessaris per atendre les necessitats actuals d'energia de la població, optimitzar-ne el seu consum, minimitzar l'impacte ambiental de la seva obtenció i transport, preveure les necessitats i disponibilitats futures, i preveure possibles situacions de manca d'abastament.» A la vista de lo acontecido estos días, y de las propias palabras del *conseller* Castells, que aquí nos honra con su presencia, «ha anat molt malament la cosa».

¿Es este un gobierno responsable? Nosotros, a la vista de las propias declaraciones del Plan estratégico de la energía, debemos concluir que no. A la vista de los resultados es notorio que no ha hecho los esfuerzos necesarios para atender las necesidades actuales de energía de la población. No ha previsto las necesidades y disponibilidades futuras, y no ha previsto la posible situación de falta de abastecimiento. Es decir, estamos ante un gobierno irresponsable, que ha hecho de Barcelona, y por extensión de Cataluña, y, para mayor extensión, de España, que hoy sea noticia en el mundo que Barcelona se apaga.

Creemos que el grado de responsabilidad en este caso es compartir –es compartir. Efectivamente, hay un grado de responsabilidad de las empresas, pero aquí hemos asistido a una sesión de «pelotas fuera», en la que las responsabilidades políticas han brillado por su ausencia.

Desde Ciutadans entendemos que jamás un grupo político ha tenido tanto poder en materia de control de la energía, de política energética, como el Partit dels Socialistes de Catalunya. El Partit dels Socialistes de Catalunya gobierna todas aquellas administraciones que son las encargadas de supervisar y controlar la energía. El Partit dels Socialistes de Catalunya tuvo como mi-

nistro de Industria al que hoy es presidente de la Generalitat, que a su vez también tiene competencia en la materia. A su vez, el ministro de Industria de entonces fue sustituido por el ahora ministro, que en su día fue alcalde de Barcelona, señor Joan Clos, que en su momento firmó los convenios con FECSA-Endesa para precisamente garantizar cierto suministro a la ciudad de Barcelona. Y para más inri, la presidenta de la Comisión Nacional de la Energía, el máximo órgano regulador del sector, es también del mismo partido, María Teresa Costa.

La acumulación de poder político en la gestión y control de la energía en España es prácticamente absoluta, por lo que no dejan de ser sorprendentes, o cuanto menos sarcásticas, las imputaciones que aquí hemos tenido ocasión de escuchar y que en otras ocasiones hemos escuchado, que el «mal español» es el causante de la situación que en estos momentos padece Cataluña. En todo caso, el mal del que proceden estas circunstancias se da en las propias filas del socialismo catalán y de sus socios de gobierno, que son los que han estado dirigiendo en los últimos años toda la política energética en España.

Entendemos que la gestión del Partit dels Socialistes de Catalunya, porque es el Partit dels Socialistes de Catalunya el que se ha encargado de controlar toda la política energética en España, es ineficaz. En su día, el ministro, señor Montilla, *president* de la Generalitat, *molt honorable senyor* Montilla, no supo qué hacer con el sector eléctrico, y encargó un libro blanco. Un libro blanco a un catedrático de Zaragoza, Pérez Arriaga, que no ha sido puesto en práctica ni por el anterior ministro ni por el actual.

En consecuencia nos encontramos ante una situación en que los déficits que fijó en su día el libro blanco, y a los que luego me referiré, no han sido tenidos en cuenta por los ministros. Y sin duda, las razones –las razones– son las presencias y las presiones de empresas poderosas que se han encargado de evitarlo.

Se dice..., se dice que no hay competencia de la comunidad autónoma, y que en consecuencia estamos ante una situación de irresponsabilidad. Recordemos –y aquí es necesario recordar– que la Comisión Nacional de Energía, a petición de las administraciones, bien sea del Estado o de las comunidades autónomas, puede inspeccionar –a petición de las comunidades autónomas– las condiciones técnicas de las instalaciones, el cumplimiento de los requisitos establecidos en las autorizaciones, la disponibilidad efectiva de las instalaciones de generación del régimen ordinario, la continuidad del suministro de energía eléctrica, la calidad del servicio y la efectiva separación de estas actividades cuando sea exigida. ¿Se ha pedido por la Administración autonómica que la Comisión Nacional de Energía inspeccione en Cataluña todas estas materias? No nos consta. Y buena prueba de que no nos consta es que ni siquiera –ni siquiera– la Comisión Nacional de Energía tiene conocimiento de lo que está ocurriendo ahora mismo en Cataluña en esta materia. Y buena prueba de ello es el expediente informativo, el expediente informativo que abre. Lémoslo, dice: «Se le da diez días de plazo para que FECSA-Endesa y la Red Eléctrica Española

informen sobre algo tan obvio como el esquema unifilar de la zona afectada por el accidente.» Es decir, el diagrama técnico; para cada una de las subestaciones afectadas o para los niveles de 110 o 220 kilovoltios, «esquema de la subestación y características principales de sus elementos de potencia o delimitación de la frontera Endesa - Red Eléctrica Española, o dotación de protecciones, o descripción de los sistemas de alimentación auxiliar para protecciones y maniobra o dotación»; «situación y características de los elementos limitadores de sobretensiones o relación de sucesos o datos cronológicos y oscilográficos registrados». No estamos pidiendo..., no está pidiendo información, que lo hace después, sobre las circunstancias del accidente, está pidiendo el abecedario, lo básico. No tiene conocimiento de ello.

En definitiva, nos encontramos ante una situación en que el sector eléctrico español –podemos decirlo así– creemos que está fuera de control; está fuera de control político. Las empresas se autocontrolan, ustedes aquí lo han dicho, aquí, en este acto. Es decir, son las propias empresas las que tienen que realizar la inspección; a partir de ahora lo cambiaremos, esto; pero hasta ahora se están autoinspeccionando. Es más, la CNE pide copia de los boletines correspondientes a la última revisión periódica realizada a las instalaciones afectadas en el incidente. Es decir, ni siquiera tienen los boletines.

Estamos ante una situación en que el sector eléctrico español está absolutamente descontrolado. Y eso es imputable, sin duda, al Gobierno de la nación y a su gobierno, que también tiene competencias, y que tiene responsabilidades en esta materia. El PSOE y el PSC no han sabido o no han querido regular el sector energético. No hay modelo, y el sector eléctrico va por libre, sabiendo que no tiene ninguna responsabilidad.

Antes he dicho que me referiría al libro blanco. El libro blanco es contundente en un aspecto claro: ¿cuáles son las prioridades para los gobiernos en el libro blanco? El Gobierno se fija como principal objetivo el control de la tarifa como supuesto indicador visible del éxito del modelo adoptado, y como instrumento directo para influir en el equilibrio financiero de las empresas. Y se presta, por el contrario, menor atención a la correcta regulación de las actividades individuales. Esto es, distribución, transporte, generación, etcétera.

¿Consecuencia de ello? También nos lo da en el paso final el libro blanco; para este autor..., dice: «Este método –el método aprobado– no ofrece un incentivo real para la empresa distribuidora ya que no responde a principios reguladores tan básicos como el tratamiento individualizado, la asociación de la remuneración a la calidad del servicio y la relación con las inversiones reales y necesarias.» Es decir, el precio, la tarifa, se fijará con independencia de las inversiones, de la calidad del producto que se preste o no.

Consecuencia. Bajo una lógica estrictamente empresarial el único incentivo real de una empresa distribuidora para invertir en mejorar la calidad de este servicio es la presión de los medios de comunicación cuando hay incidentes graves y la amenaza de sanciones cuando se incumplen los límites mínimos de calidad de consumi-

dores individuales o los que hayan fijado las comunidades autónomas.

Vamos, de libro, de libro blanco, la situación que ha ocurrido aquí en Cataluña. Nos estamos encontrando –ya acabo, señor presidente– ante una situación en la que las empresas se autocontrolan y las administraciones hacen la vista gorda. Hoy el presidente de Red Eléctrica Española reconocía que las eléctricas han dado un espectáculo lamentable. Pero las administraciones, por acción o por omisión, han sido colaboradores necesarios de ese espectáculo lamentable. Su responsabilidad no puede ser obviada en este tema.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per un torn màxim de trenta minuts, té la paraula el Govern per donar contesta. Intervindrà, en primer lloc, el conseller Saura, Joan Saura, del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Gràcies, senyor president. Seré molt breu perquè només hi ha hagut, de fet, una referència pel que fa a les competències del departament que m'ha sorprès, no? El senyor Pujol plantejava: «Per què no han activat vostès el Procicat?» I, per tant, planteja el problema de l'activació o no activació.

Senyor Pujol, hem estat davant d'un incident molt greu, però vostè s'ha oblidat de dir una cosa, «local», un «accident local». I, a més a més, en una localitat que té, precisament, un pla específic d'emergències davant del subministrament elèctric, i no hi ha hagut cap advertiment d'activar el Procicat, sinó tot el contrari. La Direcció General de Prevenció i Extinció d'Emergències la proposta que feia és que activéssim el pla municipal, perquè li corresponia activar al municipi de l'Ajuntament de Barcelona aquest pla, i perquè, a més a més, tenia un pla específic. I, per tant, l'organització i l'estructura de la protecció civil davant d'aquest cas li corresponia a l'Ajuntament.

Ja sé que a alguns de vostès els agrada poc que els ajuntaments presideixin coses, els agrada poc; però a nosaltres sí que ens agrada, sempre que sigui absolutament legítim i legal.

Si hem col·laborat o no. I tant que hem col·laborat. Hem col·laborat oferint tot allò que podem oferir, i la resposta de l'ajuntament ha estat una demanda. L'ajuntament ens va demanar claríssimament la col·laboració dels Mossos d'Esquadra en dos temes: en el trànsit, i en una preocupació que l'ajuntament tenia i que nosaltres compartíem: era de les possibilitats que a la nit, les dues nits que no hi havia llum, es poguessin produir determinats incidents en aquestes zones. Aquesta era la principal preocupació. I en això vam treballar conjuntament, i he de dir els resultats positius.

I crec que val la pena valorar el sobreesforç –el senyor Sirera ho ha fet– que la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra van fer perquè, en definitiva, no hi hagués

cap incident destacat, ni remarcable, ni diferent en aquestes zones fosques aquestes dues nits.

El senyor Pujol deia una altra cosa: «Calien recursos? Per què no ho activen vostès, això, si calen recursos?» Sap quins recursos calien, senyor Pujol?, que eren els únics recursos que calien. Sap quins són? Generadors, era l'únic que calia aquesta nit. Generadors perquè hi hagués llum. I des d'aquest punt de vista la responsabilitat era de l'empresa, impulsada per l'ajuntament. I he de dir que des del Govern català... I aprofito aquí per dir tant el suggeriment, l'oferta que ens va fer el ministre de l'exèrcit, com el tinent general de Catalunya, el Fernando Torres, amb qui vaig parlar jo personalment, per posar a disposició de Barcelona els generadors de l'exèrcit.

Per tant, hi havia una direcció única, que era l'ajuntament, no s'havia d'activar el Procicat –de fet, no s'ha pogut dir cap raó per la qual s'havia d'activar–, i els temes que l'ajuntament –els temes que l'ajuntament– ens va demanar es van fer.

I acabo dient que l'emergència del 23, 24 i 25 era una: la precarietat del subministrament, aquesta era. No estàvem davant d'unes inundacions, o d'un incendi, que cal mobilitzar molts recursos; el problema, l'únic problema que teníem, únic, gravíssim problema que teníem, era, en definitiva, que teníem precarietat de subministrament elèctric, i que el que calia fer era donar resposta a això, donar resposta i assegurar que no hi havien efectes col·laterals, especialment de seguretat, en la ciutat de Barcelona. Ho vàrem fer.

I jo vull aprofitar aquí, una, per agrair una altra vegada el treball de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra, per agrair la col·laboració –li he de dir que ha estat una experiència molt positiva de relació i de coordinació amb l'Ajuntament de Barcelona–, i, evidentment, per desitjar que mai més torni a passar.

El president

Gràcies, senyor conseller. Ara el conseller Castells té la paraula.

El conseller d'Economia i Finances

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, gràcies per les seves intervencions. Mirin, el primer que haig de dir és que si alguna cosa no ha fet aquest Govern és dir que tot ha anat molt bé, em sembla, perquè alguns o no ens han escoltat al llarg d'aquesta setmana o no ens han escoltat avui, no? Perquè el Govern, al revés, aquest Govern em sembla que des del primer dia ha dit fins a quin punt estava profundament preocupat per la situació que s'havia produït. Ni he dit que tot va molt bé, ni s'ha limitat estrictament a indignar-se. Ho dic perquè també hi ha hagut algunes intervencions en aquest sentit, no?

Home, que el Govern havia de mostrar fins a quin punt estava al costat dels ciutadans del país en la seva indignació em sembla lògic, no?, i calibrava la gravetat de la situació. Home, però el Govern ha tractat d'evitar fer el que era fàcil, que era posar-se al capdavant de la manifestació de les indignacions, precisament perquè al Govern el que li toca fer és decidir i assumir el seu

paper en termes polítics. I és el que hem fet. Ni dir que tot va molt bé, ni limitar-se a estar indignat. Al revés, ha fet el que calia, que és estar al capdavant de la situació d'emergència que s'ha produït, sent una situació d'emergència, per tant amb possibilitats limitades en aquell moment. El Govern no podia dir: «Mira, doncs, hi haurà llum avui a les deu del vespre.» Desgraciadament, no? Ni aquest Govern, ni cap. Posar-se al capdavant de la situació d'emergència i immediatament prendre les mesures apropiades de cara al futur. És el que ha fet aquest Govern.

El president de la Generalitat ha estat al seu lloc en tot moment, dirigint, precisament, el Govern, en les dues situacions que he dit, sabent que la prioritat en la primera etapa, en els primers tres dies, era restablir el subministrament i estar al costat dels ciutadans, i, en el moment en què el subministrament estava restablert –bé és cert que en una situació de precarietat, com ja he dit, no de normalitat–, reunir-se immediatament amb les companyies elèctriques per tal que poguéssim fer front al que en aquests moments és molt urgent, no?, que és compensar els ciutadans pels danys soferts. Això és el que ha fet el president.

El president la primera nit, junt amb el conseller Saura, va comparèixer al lloc dels fets per poder dir als ciutadans directament que estava al seu costat. I, evidentment, el president ha dirigit l'acció del Govern en tota la seva extensió, no? Vol dir que l'ha dirigit en el moment en què aquest conseller que els parla ha intervingut, ha dit el que havia de dir, o el conseller Saura, o els altres consellers. De manera que aquesta és la realitat del que ha succeït.

Tampoc és veritat..., es pot ara... Escolti'm, es poden utilitzar el que es vulguin, «maniobres de distracció» o tot això... Però, si, escolti'm, estem parlant de coses molt serioses. Vostès pensen que el Govern es dedicava a perdre el temps amb maniobres de distracció? Trenta mil comerços. Des del principi hem estat al seu costat, des del primer dia. Què vol dir que estaven allà esperant i ningú els deia res? No, no, des del primer dia ens vam posar en contacte amb ells per saber que ens tenien allà i per parlar amb ells a fons. I el dijous es va tenir una reunió amb les organitzacions de consumidors i usuaris, i el divendres amb les de comerciants. Reunió formal, perquè abans s'hi havia estat en contacte, amb ells, des del primer moment. Jo els he dit abans... La proposta de junta arbitral, precisament, va ser consultada amb ells, és més, va ser suggerida per ells, per dir: «Facilitem les coses.» Ens vam veure divendres al matí amb les companyies elèctriques.

De manera que poden comprendre que el contacte ha estat permanent, i ells ho saben. Mirin, parlin amb ells i els ho explicaran. Vostès tenen poc contacte amb la gent del món del comerç, i no els han explicat fins a quin punt hi ha hagut una relació estreta al llarg d'aquest temps.

Després, home, escolti, es pot ridiculitzar el que es vulgui, no?, però dir «indemnitzacions exprés perquè d'aquesta manera es volen tapar altres coses»... Per favor... Miri, era important compensar els afectats pels danys soferts, i, evidentment, em sembla que ho havia

deixat clar en la meua intervenció: és importantíssim que parlem de què cal fer ara amb la xarxa a Catalunya i totes les mesures que s'han d'adoptar en el sector energètic. Les dues coses.

Home, nosaltres som capaços de preocupar-nos dels afectats, dels danys que han sofert, a veure què han de fer. O no ens n'havíem de preocupar? I, a la vegada, preocupar-nos que no torni a passar això mai més a la xarxa. Les dues coses hem de fer, no?, dic jo. Imagini's vostè que haguéssim dit: «No, ara no ens preocuparem d'això perquè, sap què?, l'oposició ens dirà que estem fent indemnitzacions exprés.» No em sembla un bon argument, no? Havíem de fer-ho i que fossin realment rescabats de la manera millor possible per als seus interessos. Això és el que hem fet i havíem de fer. De manera que jo demano només que es tractin aquestes qüestions amb la seriositat que exigeix.

És com això de l'expedient sancionador. Escolti'm, diu: «Home, vostès podrien sortir a sancionar, ja.» Sí, home, és clar. Però, per què sancionem, per fer propaganda o per corregir situacions? Que som el Govern! I, escolti'm, el Govern ha de fer les coses ben fetes, i fer-les ben fetes vol dir que abans de sancionar s'han de poder delimitar les responsabilitats i els fets produïts. I fet això, instruïda la informació, es prendran les mesures sancionadores. No en tingui cap dubte, amb tot el rigor, però en el moment que toqui –en el moment que toqui. Perquè, si no, sap què passa?, sap què passa amb aquestes sancions? Vol que li expliqui el que ha passat amb les tres sancions que es van adoptar a propòsit de les nevades de l'any 2001? Una de 2.400.000, una altra de 2.400.000 i una altra d'1.200.000, 6 milions en total. Sap en quant han quedat per estar mal instruïdes i els jutges ho han fallat? En 2.200.000. Això és el que ha passat.

Escolti'm, i encara poden anar més amunt; això és el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, encara poden anar al Suprem. I algunes, sap per què?, per mal tipificades. Què vol, que ens dediquem a imposar sancions perquè després ens les tombin els tribunals? Això és el que hem de fer com a Govern? Jo crec que no, perquè hem de fer les coses ben fetes. Nosaltres no sancionem per fer propaganda. És molt fàcil, hauríem pogut sortir l'endemà: «Mira, ja hem sancionat, aquí estem nosaltres.» Nosaltres sancionarem quan toqui sancionar i amb tot el rigor, no en tingui cap dubte, però ho farem complint amb la nostra obligació, que és fer de Govern.

Compliment dels plans. Escoti, doncs, miri, podem dir que els plans són inapropiats. Ara, precisament, és el que es tracta de fer, no?, de veure la idoneïtat de la xarxa; després podem veure si els plans s'estan complint o no estan complint-se. I finalment podem veure si els plans aquests són millors o pitjors que els que hi havia abans.

Començo pel final: «Inversió de Red Eléctrica Española, l'any 2000, 1,4 milions; l'any 2001, 5,4 milions; l'any 2002, 10 milions; l'any 2003, 8,1 milions; l'any 2004, 16,3 milions; l'any 2005, 59,2 milions; l'any 2006, 33 milions. Total, mitjana anys 2000-2003, 6,2; mitjana anys 2004-2006, 36,2.

»FECSA-Endesa, inversió l'any 2000, 163,5 milions; 2001, 138,7; 2002, 193,5; 2003, 283,9; 2004, 416,1; 2005, 410,5; 2006, 444,7. Mitjana anys 2000-2003, 194,9; mitjana anys 2004-2006, 423,8.»

Escolti, això no és mèrit d'un govern o d'un altre, hi ha algunes d'aquestes inversions que es van fer, per exemple, l'any 2004 que està clar que no s'havien planificat l'any 2004, de manera que estaven... (*Veus de fons.*) Escolti'm, ho estic fent, no em critiquin, estic dient-ho: els governs anteriors havien intervingut. Alguna part del mèrit tenen –alguna part del mèrit tenen–, però la inversió ha augmentat –la inversió ha augmentat. És insuficient? Home, les dades semblen demostrar que sí, no? Ara hi tornaré en això –ara hi tornaré–, però sí, sembla que sí, que és insuficient.

S'està complint? De vegades amb més dificultats de les que voldríem, a vegades amb més dificultats de les que voldríem, sap?, perquè de vegades fer una subestació costa bastant. De les que estan programades, eh?, en el Pla Tramuntana. Costa. De manera que, ja que tots tenim tantes ganes que es facin inversions, jo demano que tots fem tot el possible per donar facilitats i no posar pegues, i així en farem més. Nosaltres des de la Direcció General d'Energia els asseguro que vetllarem perquè així sigui, però ho hem de fer tots –ho hem de fer tots. Espero que tots hi ajudem. Fer totes les inversions que cal fer.

Per cert, algunes de les que es diu que no es fan, sí que es fan. Jo comprenc que aquestes són qüestions tècniques, de vegades complexes, si bé alguns dels portaveus que han intervingut són reconeguts experts en aquesta matèria, no? Però només per aclarir-ho, la inversió a la subestació de l'Eixample és responsabilitat de FECSA-Endesa, i està en curs –està en curs. Escolti, n'hi ha d'altres que no ho estan encara, eh?, i s'haurien de fer, però aquesta, concretament, està en curs. Ho dic per aclarir-ho, perquè no resulti ara que sembla que aquesta que algú es pensava que ja estava en curs que no hi està. No, aquesta està en curs.

I el Pacte per l'energia. Mirin, estem ara, em sembla que estem en converses, precisament, per poder posar-nos d'acord en el pacte d'infraestructures. És molt important. I, a dins de les infraestructures, unes, i de les més importants, són les energètiques. De manera que, senyor Pujol, no tingui cap dubte que comptarà amb la disponibilitat del Govern perquè arribem a un acord en aquesta qüestió, un acord en tot el que té a veure amb les infraestructures energètiques que necessita el nostre país. Ens posarem d'acord, jo crec, perquè hem de posar per davant el que convé al país, per sobre de qualsevol altra cosa i qualsevol intent d'instrumentalització partidista, m'imagino. I espero que, si ens posem d'acord nosaltres, siguem capaços també que els governs locals, en els quals tenim alguna cosa a dir, també ens ajudin –a tot arreu i governi qui governi– per fer aquestes infraestructures energètiques. Però rebo el seu oferiment i el rebo naturalment amb satisfacció; si vostès tenen realment voluntat d'arribar-hi, a aquest acord, el Govern hi arribarà.

I jo el que els demano és que..., aquesta és una qüestió en la qual els ciutadans es pregunten... Miri, el Govern

ha de fer el que ha de fer, per descomptat. Però ho hem de fer servir per treure'n profit partidista, ara, això?, o per mirar de resoldre els problemes de fons que tenim? Jo crec que és això el que hem de fer. Perquè els ciutadans ja saben que el que ha passat no és culpa del Govern, escolti'm, per molt que alguns ara tractin de dir: «Això és culpa del Govern.» No, home, no; no és culpa del Govern, el que ha passat. I això ho sabem tots.

Escolti'm, i miri, jo aprofito per recordar el que dèiem –m'ho han comentat ara, fa una estona, no?–: el president Pujol, a les nevades del 2001, els va retreure precisament això, als grups de l'oposició, de dir: «Mirin, saben què fan els països seriosos quan passen coses com aquesta? Posar-se tots d'acord per mirar que no tornin a passar. No aprofitar-ho per anar a fer batalla partidista dels grups de l'oposició contra el Govern, perquè això finalment no ajuda ningú.» Compte!, Govern que ha de respondre, eh?, que no s'ha d'amagar, per descomptat –com no ho ha fet–, i que no ha de dir –com no diu– que tot són flors i violes, i que no s'ha de limitar –com no ho fa– a indignar-se, sinó a posar-se al capdavant dels problemes i a tractar de proposar mesures per resoldre'ls.

Miri, algú ha comentat l'actuació del president de FECSA-Endesa, no? Jo no puc més que subscriure aquestes paraules. Vull dir, aquest senyor, que li va faltar temps per sortir amb la Constitució a la mà, aixecant els ànims contra Catalunya a tot Espanya, jo crec que els ciutadans de Catalunya tenen dret a escoltar-lo disculpant-se pel que ha succeït al llarg d'aquests dies, tenen dret a escoltar-lo dient: «Mirin, doncs, com a president d'aquesta empresa, em sap molt greu el que ha passat, perquè els responsables del subministrament som nosaltres, i ha fallat. De manera que disculpin, els ciutadans de Catalunya.» Efectivament, no estaria de més que ho poguéssim escoltar. Jo crec que ja ha quedat clar, no?, fins a quin punt el Govern s'ha mullat i jo personalment.

Compte, quan he dit que aquí hi ha un problema de xarxa he assenyalat clarament..., de xarxa vol dir: d'inversions, de manteniment i pròpiament de disseny i concepte de xarxa; de les tres coses. I hi ha un problema de les tres coses –les tres. Hem de mirar de veure què passa i de millorar-ho. El que he dit és: «No podem determinar avui, ara, amb exactitud, a causa de quina d'aquestes tres qüestions és deguda la fallada de Barcelona.» No, avui no ho podem dir –no ho podem dir. Probablement, a un component de cada una de les tres –probablement–; però això haurem de tenir l'expedient informatiu per dir-ho.

I tampoc no podem afirmar amb certesa que la xarxa estigui poc mallada a Barcelona i que la causa sigui aquesta. No ho sabem. Potser és el contrari: la xarxa mallada ho posa tot en contacte molt ràpidament; per tant, una sobrecàrrega s'estén i pot petar per això. De manera que anem amb compte a treure conclusions precipitades. Anem amb compte, més que res perquè els ciutadans tenen dret que els seus polítics no utilitzin qualsevol cosa només per dir-la ben grossa, sinó que parlïn sabent quins són els problemes de veritat. Hem de fer-ho.

I el mateix val per als que tracten de barrejar coses. Mirin, jo he dit clarament el següent: «El problema de Barcelona pot ser degut a un d'aquests tres components o a la suma dels tres.» Efectivament, i no podem dir amb tota certesa que és degut a un problema d'inversió. Oi que ho he deixat prou clar? Però a la vegada afirmo: A Catalunya tenim un pla d'inversió d'infraestructures a la xarxa? Sí. I a la xarxa de transport? Sí. I aquest problema és especialment greu en algunes parts del territori? Sí. I a conseqüència d'aquest problema hi ha una situació d'extrema precarietat que posa en risc el subministrament? També. I ho hem de dir –i ho hem de dir. I no solament dir-ho, no?, naturalment, sinó actuar. I això és el que hem de fer.

I jo demanaria també responsabilitat a tothom en aquesta qüestió, perquè de la mateixa manera que no és exacte, sinó tot el contrari –fixin-se en el que he dit–, que jo digués dimarts en una roda de premsa que el que succeïa demostrava fins a quin punt era important determinada infraestructura –que no ho vaig dir–, també em sembla que seria francament actuar amb poc sentit lògic arribar a la conclusió que precisament el que ha succeït demostra que no és necessària aquesta infraestructura. Això ja em semblaria francament que supera la meua capacitat de comprensió lògica. També els ho haig de dir. De manera que espero que ningú arribi a aquesta conclusió, no? Les dues coses: el que ha succeït a Barcelona és degut a aquesta qüestió? No ho podem afirmar amb certesa. A Catalunya hi ha un problema seriós d'inversió en infraestructures en determinades parts del territori especialment? Sí, les dues coses. I em sembla que sobre aquesta base ens podríem posar tots d'acord, sobretot si acceptem les formulacions que hi ha en el Pla de l'energia, no?, i ens hi posem seriosament, a fer aquestes infraestructures, perquè fan falta per al país.

Jo comparteixo el comentari que ha fet el senyor Ridao completament sobre la qüestió de privatitzar sense liberalitzar. És això el que ha succeït: ha sigut un procés teòricament de liberalització que ha dut a una privatització sense liberalització, o a una liberalització més aviat, diguem-ne, descriptible, no? De manera que aquí queda molt i molt per fer. I, per descomptat, privatitzar no vol dir oblidar que parlem d'un servei públic i que les administracions tenen una responsabilitat com a reguladors i com a..., que són els garants d'assegurar la qualitat i el subministrament del servei finalment.

També crec que entenc, no?, que es pugui produir aquesta reacció de..., bé, després dels problemes de rodalies, i dels problemes amb el TGV, i dels altres problemes, i de l'aeroport, que ara diguem: «Escoltin, dèficit d'inversions de l'Estat.» Però anem amb compte. Mirin, jo els haig de dir amb franquesa, no?, ara que podem fer-ho: alguns dels comentaris que he llegit a la premsa de la resta d'Espanya reaccionant a això m'han sorprès, no?, perquè alguns han dit: «No, Catalunya ha rebut molta inversió de l'Estat.» Això ho he vist, jo, aquests dies –«Catalunya ha rebut molta inversió de l'Estat.» I dic: Home, compte, no barregem les coses. Aquí no parlem, primera, d'inversió de l'Estat, sinó d'inversió d'unes empreses privades. Primera qüestió. Per tant,

podria succeir que hi hagués molta inversió de l'Estat i aquí no s'hagués fet el que s'havia de fer. Primera.

Però, segona, també passa el mateix que el que dèiem abans de la infraestructura, no? O sigui, ara resultarà que aprofitem el problema gravíssim del dèficit que hi ha hagut en el subministrament elèctric per dir que tenim prou inversió de l'Estat. Només faltaria això!, perquè em pensava que si en alguna cosa ens havíem posat tots d'acord ja és que no hi havia prou inversió de l'Estat a Catalunya, no? Per això hem fet la disposició addicional tercera de l'Estatut, i per això només cal mirar el que succeeix al llarg dels últims quinze anys amb la inversió d'infraestructures de l'Estat a Catalunya. No tenim prou inversió d'infraestructures, està clar que no –de l'Estat, no en tenim prou; per descomptat que no. I només cal veure-ho, no? I per això hem fet la disposició addicional tercera, i per això n'estem ara negociant l'aplicació. I, a més, tenim el problema amb la xarxa elèctrica.

Alguns deien: «No, la prova que a Catalunya hi ha molta inversió de l'Estat» –alguna d'aquestes informacions ho deien– «és que és la segona comunitat autònoma que en rep més.» I ho deien en valor absolut, a més –en valor absolut. Home, és que Catalunya en valor absolut té una població que..., és la segona comunitat autònoma més poblada d'Espanya, no? Només faltaria que Catalunya rebés menys inversió de l'Estat que algunes comunitats autònomes que amb prou feines arriben al milió d'habitants, oi?

De forma que també jo demano que no les barregem totes, les coses, perquè aleshores perdem eficàcia a l'hora de plantejar-les; a mi em sembla que això no és el que ens convé.

El senyor Sirera diu: «Ha fet un bon resum.» I diu: «Bé, nosaltres estem...» No, no, escolti, senyor Sirera, hem fet més que això. He explicat exactament el que hem fet al capdavant de l'emergència i quines mesures proposem adoptar. I jo encara no he escoltat la seva opinió sobre aquestes mesures. Jo les he detallat bastant bé, les mesures; les de la situació d'emergència i les que vindran immediatament, les que estem ja adoptant. Els semblen bé o no els semblen bé? Tenen opinions concretes sobre aquestes mesures o és que no tenen opinió? En tenen altres a proposar o no en tenen cap a proposar? Si en tenen a proposar, de manera constructiva, com que jo penso que a tots ens interessa el mateix, que és tractar d'evitar que això torni a succeir, les estudiarem, escolti'm, ho puc assegurar, amb tot l'interès. És més, els faig l'ofertament d'escoltar-les amb tot l'interès, aquestes altres mesures. *(Pausa.)* No, perdoni'm, és que és veritat: el que m'agradaria és que, a part de donar gràcies, formulés propostes positives, constructives respecte a les que hem fet o respecte a altres que no hem tingut prou presents però que poden ser útils tal vegada. Treballem junts perquè no torni a succeir; anem junts perquè no torni a succeir. Ens trobaran totalment oberts a fer-ho. En definitiva, tots volem el mateix, no?

Nosaltres no ens caracteritzem per amagar-nos, per descomptat, enlloc, i tampoc a sota cap pedra, no? I ja els he comentat les inversions. Vostè parlava de les inversions de Red Eléctrica i ha tractat d'explicar-les; sembla que demostrin fins a quin punt, escolti, sent plans que

hem de revisar i hem d'estudiar a fons, són bastant superiors a les que s'havien produït fins ara.

Miri, la prova que nosaltres no tenim res a amagar és que estem aquí, i hem donat la cara des del primer dia, i donarem tota la informació que calgui. Jo abans he explicat les mesures que havíem ja adoptat d'una manera immediata: informes setmanals sobre l'estat del restabliment del servei fins a la seva normalització; ens proposem reforçar tot el que té a veure amb el control de la inspecció, i una avaluació de l'estat de la xarxa. Això ho farem. I, per descomptat, estem disposats a donar informació, tota la que es demani, amb tota la diligència que calgui.

Ara, escoltin, les coses s'han de fer com s'han de fer; per això tenim unes regles del joc i el que hem de fer és aplicar-les. I el que preveuen ara aquestes regles del joc és que a l'Administració li correspon delimitar les responsabilitats i fer-ho a través d'un expedient informatiu; i això és el que fem, és el que ens toca fer i no ho hem de deixar de fer, amb tots els mitjans. Ens toca precisar quines han estat les circumstàncies, les causes, els fets que han esdevingut al llarg d'aquests dies. I això ho podem fer perfectament –també som capaços de fer-ho– en estret contacte i coordinació amb la Comissió Nacional de l'Energia.

La Comissió Nacional de l'Energia ha fet molt bé obrint també un expedient informatiu, i li puc assegurar que anirà bé que ho fem uns i els altres, perquè, a més, treballarem junts per fer-ho; home, fent cadascú la seva feina, evidentment, i sent cada u responsable del que és responsable. I, finalment, quan nosaltres acabem tancant aquest expedient i arribant a unes conclusions, seran les nostres, no les d'un altre. Però ens podem potenciar mútuament. Perquè, és veritat, la Comissió Nacional de l'Energia, entre altres coses, té la funció, té encomanada la possibilitat d'assessorar, col·laborar i ajudar les comunitats autònomes. De manera que nosaltres en pensem fer ús, d'aquesta possibilitat.

I, finalment, només per acabar –ho dic també perquè no es barregin les coses, no?–... No, no, les empreses tenen la responsabilitat de la inspecció; la tenen. Qui han d'inspeccionar les seves xarxes són les mateixes empreses, com succeeix amb altres empreses de subministrament energètic. Això no vol dir que nosaltres ens escudem en això per no fer el que hem de fer. Nosaltres tenim la responsabilitat de controlar aquesta inspecció, com la té l'Estat i com la té la Comissió Nacional de l'Energia. I el que jo he anunciat avui en aquesta cambra, i és una de les mesures que pensem impulsar, és que reforçarem els mecanismes precisament de control de la inspecció. Li ben asseguro que els reforçarem perquè no puguin tornar a succeir coses com les que avui han succeït. Estem estudiant els mecanismes; hi ha bastantes possibilitats per fer-ho i li puc assegurar que ho farem.

Senyores i senyors diputats, gràcies per les seves intervencions i pels seus comentaris.

El president

Gràcies, senyors consellers. Ara els grups tenen la possibilitat d'intervenir per un temps de cinc minuts en un

torn de rèpliques i aclariments. En primer lloc, té de nou la possibilitat d'intervenir, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí, gràcies, senyor president. A veure, una mica astorat, francament. Jo diria, senyors consellers, que la millor mostra que el Govern ha actuat amb poc tacte, de la manca de tacte per part del Govern, és l'argumentació que ha fet el mateix conseller, l'honorable conseller d'Interior, el senyor Saura, quan acota el problema com un problema local. Sorprenent, conseller: «local». No, no, jo crec que no hi ha més explicacions, jo crec que vostè s'ha retratat totalment: «Això és un problema local.» Com si hagués passat a Sant Llorenç de Morunys. «Local», està bé.

Amb relació a la batalla partidista, home, senyor conseller, imagini's només per un moment la situació a l'inrevés. No li recordaré les declaracions que va fer el mateix senyor Saura, el senyor Boada, el senyor Montilla sent secretari general del Partit Socialista l'any 2001. No li faré referència a això. En cap moment en aquell moment, l'any 2001, va existir un oferiment com el que va fer Convergència i Unió el dijous passat. Va existir un oferiment perquè evidenciem..., i s'evidencia popularment la incapacitat de vostès d'actuar cohesionadament. Vostès no tenen un sol criteri en política energètica. No el tenen. I, de retruc d'això, és l'aturada i aturada, i aturada... I les divergències seves són la conseqüència..., o són la causa d'aquesta manca d'inversió. L'oferiment els hi hem..., al Partit Socialista, i el mateix dijous el Partit Socialista respon que no, que no vol l'oferiment de Convergència i Unió. Nosaltres continuarem exigint, en tot cas, una posició unànime del Govern.

I, ho repeteixo, pregunti-li al senyor que té a la seva esquerra, que és el conseller d'Interior, si comparteix fil per randa tots els plantejaments del Pla de l'energia de Catalunya.

Amb relació a això i sentint alguna de les intervencions, m'ha semblat una mica que, qui més qui menys, tots els grups desviaven el problema, una mica xiulant: «Això no va per mi, això no va per mi.» Repetim-ho ràpidament, si pot ser: nosaltres identifiquem clarament el problema de manca d'inversió i manteniment, i el problema d'incapacitat de gestió de la política energètica.

Ho repeteixo: senyor Montilla, ministre d'Indústria, Comerç i Turisme, ministre d'Energia, l'any 2005, rectifica els plans d'infraestructures del ministeri i accelera per al 2006 tres infraestructures que avui són inexistents a la ciutat de Barcelona, entre moltes d'altres. Li tinc marcades les tres fonamentals. Això passa l'any 2005 amb tres infraestructures concretes, sent ministre el senyor Montilla.

Després el senyor Montilla és president de Catalunya, ho és avui, molt honorable president de la Generalitat de Catalunya, i assumeix el Pla de l'energia. Tornem-hi, el Pla de l'energia són els seus compromisos, són els compromisos del Govern i tornem a trobar-nos dues infraestructures que haurien permès que el problema fos molt menor, que el desastre fos molt menor, que són allò..., l'estructura mallada de la ciutat.

Que lògicament l'estructura mallada és un benefici si funcionen bé els tallafocs i si, en aquest cas, Red Eléctrica i Endesa tenen les inversions fetes, i la funció seva és controlar-ho; o en el fons és una forma que es contagiï tot si no ho tenen fet. Però aquesta és la seva responsabilitat.

I tercer, i també afecta el senyor Montilla, novament, una altra vegada el senyor Montilla, Red Eléctrica Española, d'aquest mes de juliol, senyor conseller, no de fa..., d'aquest mes de juliol. Si vol li ho dono, perquè li ho van donar diputats i diputades de Convergència i Unió a Madrid, d'aquest mes de juliol, Red Eléctrica Española amb el senyor Atienza nomenat pel senyor Montilla. Les inversions a Barcelona no estan previstes fins al 2016. Això no és meu, senyor conseller, això no és de Convergència i Unió.

En tot cas, nosaltres som del parer que l'expedient sancionador, el que es diu expedient sancionador –després ja dictaminarà la sanció, no?–, el pot obrir ara mateix sobre Endesa, perquè vostè sap els danys, sap els afectats i sap el causant.

Si després Endesa s'ha de rescabalar reacusant Red Eléctrica, etcètera, ja s'ho faran –ja s'ho faran. Però quan vostès no actuen així estan deixant de fer alguna cosa i en aquests moments no cal donar senyals del fet que es deixen de fer algunes coses.

Actuen amb una certa frivolitat, deixi'm que li ho digui, amb altes dosis de frivolitat. Perquè moltes d'aquestes inversions, que les han de fer les companyies, és responsabilitat seva exigir i perseguir i estar-hi a sobre perquè es facin. Més enllà de si pel camí hi han hagut opes o no hi han hagut opes, o si s'ha nomenat el senyor Atienza o no s'ha nomenat el senyor Atienza. La seva responsabilitat és perseguir que es facin.

I ens sorprèn que sent com és una certa responsabilitat, evidentment compartida amb el Govern espanyol, vostès es neguin aquí al fet que comparegui el ministre Clos. I, per contra, aplaudeixin solemnement que vingui el president Zapatero.

Deixi'm que li digui una cosa que seria bo dir-li el dia 1 al president Zapatero. El president Zapatero ve a resoldre els seus problemes, en part ve a resoldre els seus problemes, els del tripartit i la incapacitat que ha tingut el senyor Montilla. I tota, en el fons, tota la parafernàlia socialista que copa com s'ha dit en altres intervencions tot el poder polític a Catalunya.

Com més hem de trinxar el país, com més s'ha de trinxar el país, en les seves infraestructures, perquè vingui el president Zapatero a anunciar –que a vegades només són anuncis– noves inversions per a Catalunya? Com quant més l'hem de trinxar?

Acabo, senyor president. Fixi's, nosaltres li hem demanat allò: i ara què? Passaran sis, set, deu mesos i tindrem una situació precària. El nostre oferiment va caure perquè vostès el van rebutjar. Ens toca anar a la picabaralla política, senyor conseller? Seran capaços vostès de posar-se d'acord? D'entrada, si vostès es volen posar d'acord. Han tingut coratge per venir aquí, i jo ho agraeixo i ho felicito, però vostès no poden mar-

xar per aquella porta sense dir qui..., sense assumir cap responsabilitat.

Vostès no poden marxar per aquesta porta per la qual han entrat sense assumir quina és l'administració que hi té responsabilitat i quines mesures emprendran per fer front a aquesta, per entendre'ns, irresponsabilitat. Vostès no poden marxar d'aquí fent veure que no ha passat res.

I, en tot cas, entenent que moltes de les causes vostè les continua desconeixent, li demanem, si us plau, que torni quan conegui totes les causes.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Bé, en qualsevol cas, destacar la coincidència –ha quedat palesa en aquest acte– de les exposicions dels grups parlamentaris de Convergència i Unió, el Partit Popular i el Partit dels Ciutadans. Sembla que les empreses elèctriques no tenen cap responsabilitat, que la responsabilitat és culpa (*veus de fons*) en exclusiva dels governs progressistes que hi han: el Govern socialista que hi ha a Espanya, el Govern progressista que hi ha a Catalunya i, en concret, els socialistes.

Miri, les coses són com són, i els números estan aquí perquè tothom els pugui comprovar. L'augment d'inversions sobre la xarxa de transport i sobre la xarxa de distribució en aquests darrers anys es produeix, doncs, miri, precisament..., insuficient, però es produeix en etapes de governs progressistes a Espanya i a Catalunya.

Els torno a recordar les xifres per si no els han quedat clares. De l'any 2001 al 2003 en tot allò que fa referència a la xarxa de transport, per tant, responsabilitat de Red Eléctrica, sobre el conjunt d'Espanya, les inversions destinades i dedicades a Catalunya amb una mitjana del 4-5 per cent. A partir del 2004 aquesta mitjana puja al 14 per cent.

En tot cas, hi ha la voluntat clara de solucionar aquesta situació que ens ha portat o que ens ha pogut portar –en tot cas, això ja ho fixaran els expedients informatius– a aquesta situació.

Però és que l'augment en la xarxa de distribució en baixa i mitjana tensió també es produeix en una etapa de governabilitat progressista a Espanya i a Catalunya, amb un augment del 128 per cent. I saben per què? Perquè una de les primeres mesures que el Govern i que el Ministeri d'Indústria adopten l'any 2004 és millorar la retribució de la distribució sobre les empreses que fan aquesta distribució, perquè puguin augmentar també la inversió en la millora de la xarxa, i perquè també s'aproven plans de millora de la qualitat del servei a càrrec de la tarifa elèctrica. L'any 2003 aquest concepte zero euros, l'any 2004 hi ha 50 milions d'euros per tal d'intervenir també en la xarxa de distribució, i és evident que aquestes xifres han anat augmentant al llarg dels exercicis.

Per tant, les coses són com són: menys inversió en etapes de governabilitat de governs conservadors a Madrid i a Catalunya, augment de la inversió quan la responsabilitat ha estat en mans de governs progressistes.

Més enllà de les mesures anunciades pel Govern en aquesta compareixença, que ens semblen correctes, ens quedem també amb el compromís que el Govern ha adquirit en aquesta sessió i que ens trobarà, trobarà en el Grup Parlamentari Socialista, en el sentit, com s'ha anunciat, que cal abordar la política energètica en la seva globalitat: la generació, el transport i la distribució.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres recolzarem aquest debat, debat contingut també en el Pla de l'energia, deixant clares les competències de cada govern, del nostre país, de Catalunya, i del del conjunt de l'Estat. I posant per davant –això també ho vull deixar molt clar– els interessos del país.

Gràcies, senyor president.

El president

Perdó, que estàvem fent servir el llenguatge de signes i havia perdut una mica el final. Gràcies, senyor diputat, ara té..., per la seva intervenció pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Voldria començar dient que el nostre grup parlamentari està d'acord, conseller Castells, en el fet que el responsable directe d'aquest episodi al qual hem assistit..., no és culpa del Govern, perquè ni Endesa, ni Red Eléctrica són de la Generalitat, que jo sàpiga, per desgràcia.

Una altra cosa és..., i això..., m'he volgut esforçar, encara que vostè no ha volgut atendre les meves reflexions, abans a explicar-ho; i és que les circumstàncies amb què operen precisament aquestes dues empreses sí que són responsabilitat d'alguns actors polítics molt concrets, que són responsables o han tingut responsabilitats també en el passat sobre la gestió d'aquestes empreses i que han tingut responsabilitats en el Govern d'aquí, però també en el d'allà amb relació a temes energètics.

I, per tant, no és un problema que sigui imputable directament i únicament a aquestes empreses, sinó que hi ha qui és responsable –vostè ho ha admès– d'una privatització ineficient, que ha tolerat que algunes d'aquestes empreses hagin estalviat en la inversió en la xarxa precisament per fer les amèriques, o que han preferit una opa alemanya a una opa catalana; que han tolerat també un centralisme operatiu evident, que ara tots hem de lamentar, una baixa inversió acumulada i un desgavell i un mal tracte en alguns sectors estratègics.

I és per això que –almenys en això hi estarà d'acord avui, amb mi, suposo, espero– els que més han bramat avui aquí en aquesta sessió, per desgràcia i per confusió també de propis i estranys i de l'opinió pública... Els que més han bramat, des de l'oposició i amb certa impostura i també vull dir amb unes bones dosis també d'histrionisme, han estat els més còmplices amb aquesta situació en el passat.

Però també vull dir que no han estat els únics, i li ho dic amb tota la tranquil·litat en aquest cas des d'Esquerra Republicana, que tenim la tranquil·litat, ho repeteixo, de no ser d'eixe món. (*Remor de veus.*)

Per tant, si hagués de resumir –si hagués de resumir– tranquil·lament el que nosaltres li volem reclamar a vostè, conseller Castells, com a màxim responsable del tema energètic a Catalunya, estant d'acord amb vostè amb el contingut de les mesures que avui ha anticipat, és que nosaltres volem que el Govern, i vostè en particular, encapçali de forma decidida i amb determinació un canvi de política amb relació a les companyies elèctriques.

Per tant, que encapçali una política de canvi amb relació a la permissivitat i amb relació a la connivència del poder polític amb el *lobby* elèctric al qual hem assistit durant el darrer quart de segle. Evidentment, els accionistes esperem que facin el que hagin de fer individualment i col·lectivament per fer arribar a les empreses el missatge que toca.

L'Estat òbviament també hi ha d'intervenir i ha de planificar, i, en definitiva, ha d'ordenar el sector elèctric, perquè és competència de l'Estat. Per tant, per liberalitzar realment el mercat captiu elèctric que tenim i per exigir també les mesures de renovació i de modernització de la xarxa.

Però la Generalitat creiem que ha de maldar també per tenir participació a Red Eléctrica Española; l'Estatut així ho faculta, per tant, ha de ser un objectiu que vostès estudiïn, que treballin en aquesta direcció. Ha d'exercir..., també ho ha dit, però reclamem més zel a l'hora de supervisar la xarxa de distribució que és de la seva competència. Ha de, també, no només d'expedientar, sinó sancionar, i fer-ho, com vostè deia, amb rigor, però també amb celeritat i amb contundència. I no sempre hem tingut la impressió que hagi estat així amb les companyies elèctriques, sense miraments. I evidentment hi ha responsabilitats que li són imputables.

I, finalment, des del Govern, han de liderar –i vostè en particular– la demanda de cara al fet que els pressupostos de l'Estat per l'any vinent incloguin els recursos necessaris, si convé, perquè l'Estat executi subsidiàriament, i després repercuteixi, ho repeteixo, contra les empreses obligades a fer-ho, les inversions necessàries.

I, des d'aquest punt de vista, evidentment, reclamem una vegada més la unitat dels partits. Hi ha hagut un oferiment fa molt pocs dies del principal partit de l'oposició, i jo espero que aquesta mà estesa del Govern, del president de la Generalitat, continuï; i, per tant, hem de rebre aquest oferiment.

Però, evidentment, els quaranta-un diputats catalans i catalanes que estan presents a Madrid, que curiosament no han aconseguit ni tan sols que dimiteixi algú, perquè ja se sap que és molt més fàcil estar en contra d'algú, que a favor d'algú altre, alternativament, doncs, almenys en aquesta ocasió i de cara als pressupostos de l'any vinent, en el tema elèctric, però també en altres infraestructures que són estratègiques per al país, sumin esforços per poder frenar la sagnia que repercuteix contra el conjunt dels ciutadans de Catalunya. I, per tant,

contra els ciutadans que, parlin la llengua que parlin o que, en definitiva, votin el partit que votin, se senten en definitiva mal tractats i també damnificats pel conjunt de les administracions públiques.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. També molt breument, no? Senyor Castells, miri, un govern que no assumeix les seves responsabilitats és un govern irresponsable; i vostès no han assumit absolutament cap responsabilitat. I a mi m'agradaria..., ja sé que vostè m'ha fet una apellació, ja està, ja s'ho trobarà, ja farem iniciatives parlamentàries; una altra cosa és que les compleixin, no? Perquè també ens tenen molt acostumats al fet que al Parlament s'impulsen iniciatives, i després aquest Govern mira cap a un altre costat i no les compleix, no?

Però jo li faré unes preguntetes molt senzilles i jo li demanaria, doncs, que si escau que en prengui nota i que les pugui respondre, perquè no són complicades, ja ho veurà, no?

Vostè diu: «No és culpa del Govern.» I ho ha dit a la seva compareixença, ha dit clarament que la responsabilitat i la culpa del que ha passat és de les companyies; molt bé, de FECSA-Endesa i de Red Eléctrica d'Espanya.

Primera pregunta: nom i cognom, senyor conseller. Qui ha nomenat el president de Red Eléctrica d'Espanya? És molt senzilla aquesta pregunta, estic segur que vostè podrà respondre-la. Perquè sap allò que en dret és l'*error in eligendo*, no? I, per tant, estaria bé que vostè digués qui va nomenar el president de Red Eléctrica d'Espanya.

Segona pregunta: per què volem una Direcció General d'Energia? Que vostè ha volgut potenciar, que li ha tret la competència al senyor Huguet, que se l'ha endut al seu departament. És tan important assumir la competència sobre energies? Per què serveix? Si vostè diu que la Generalitat no té res a veure amb tot el que ha passat. Per què volem una direcció general com aquesta? Si no hi té res a veure.

Vostè ha dit també: «Els catalans tenen dret a escoltar el president de FECSA.» Home, i tant, senyor conseller, ja ho sé. Li pot fer molta gràcia, no?, però jo crec que són preguntes que els ciutadans de Catalunya s'estan fent en aquests moments. I vostè pot fer molta broma amb el senyor Saura, però crec que estem parlant d'un tema molt seriós, com perquè vostè tingui una mica més de, si m'ho permet, respecte, no?

Vostè diu: «Tenim dret a escoltar el president de FECSA.» Molt bé. Escolti, donarà suport a la creació de la comissió d'investigació perquè cridi el president de FECSA i que vingui aquí a donar explicacions? És tan senzill com un sí o no, senyor Castells, és tan senzill com això. Jo

crec que tampoc és una pregunta gaire difícil la que li estem plantejant des del Partit Popular, no?

Perquè òbviament, si vostè no dóna suport a aquesta comissió d'investigació, després no es queixi que aquests senyors no diuen el que han de dir. Tenim un instrument magnífic, que és aquest Parlament, que representa el que representa, i que podem demanar a aquest senyor que vingui a donar explicacions.

I acabo amb una reflexió. Vostè avui ha passat bona part de la seva intervenció dient «no podem afirmar», «no podem saber què ha passat», «s'ha de veure», «hem de veure», «hem de mirar». I, miri, la pregunta que vostè s'hauria de fer és si, després de la seva compareixença avui, els catalans estan més tranquils o més intranquils que ahir, no? I jo crec sincerament que vostè avui no ha tranquil·litzat els catalans.

Jo crec que vostè, a més a més, ha decebut els catalans afectats i també la resta de catalans que no s'han vist afectats, però que pensen que demà poden ser ells els afectats, i que han vist com un govern absolutament irresponsable no ha fet res.

I, a més a més, amb el que vostè ens ha dit avui, següentment, si tornen a passar coses semblants durant aquest estiu, en els propers mesos, el Govern continuarà sense fer res. I crec sincerament que els catalans no s'ho mereixen.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. El torn ara de..., la intervenció pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. Crec necessari fer tres precisions des del nostre grup parlamentari. Una, posar de manifest un perill que sempre es produeix quan parlem de problemes com els que avui ens ocupen, de xarxes, de caigudes. El Pla d'energia de Catalunya i el problema de l'energia a Catalunya i a Espanya no és només, ni principalment, ni exclusivament, un problema de xarxes, d'infraestructures, és un pla integral, que el Pla d'energia de Catalunya 2006-2015 planteja en els seus justos termes, que ho ha plantejat la política aprovada darrerament pel Govern de l'Estat. Estem parlant de quelcom més i cada cop més important, els altres aspectes que no s'han dit avui aquí i que també segurament es trobaran a l'hora de la investigació, relatius al sobreconsum, a la ineficiència, a les pèrdues a la xarxa, on es perd més del 30 per cent de l'energia distribuïda, a la manca de generació distribuïda, a tots els aspectes que estan continguts en un veritable pla d'energia o en una veritable política energètica. Aquí ens hi trobaran.

S'ha interpellat, per part de Convergència i Unió, el conseller Saura respecte si compartia o no compartia..., el conseller Saura representa al Govern la força política de la qual jo sóc portaveu en aquesta comissió.

I ho he dit abans i ho repetim: Iniciativa per Catalunya Verds s'ha implicat tant com el qui més, des dels seus plantejaments programàtics, en l'acord del Tinell i en l'actual acord d'entesa per impulsar un model energètic a Catalunya digne de tal nom, digne del que s'està fent avui en dia a Europa.

I hem assumit el problema de les interconnexions i el problema de la xarxa de la forma que s'ha de fer, amb criteris de modernitat, amb criteris de compactació, amb criteris de no trinxar el país, al que es referia el senyor Oriol Pujol; efectivament, es tracta de no trinxar el país. I es tracta de demostrar i fer possible, com ho és, que hi hagi bon subministrament elèctric de qualitat, gastant menys en energia, utilitzant-la d'una forma més eficient i produint-la d'una forma més sostenible ecològicament.

D'això és del que hem de parlar, no avui aquí, avui estem parlant d'un problema, que ha passat a Barcelona, molt important; però tan ciutadà és el de Sant Llorenç de Morunys com el de Barcelona, i tan important és Ripoll o Vallfogona com Barcelona. I és un problema que ha passat a Barcelona amb una xarxa de distribució local, molt important, però que té els mitjans que no tenen altres municipis per poder-los abordar.

Segon aspecte, la clau. Ens manquen mecanismes, reconeguem-ho. Ens manquen mecanismes perquè aquells compromisos que ens han portat les companyies... Red Eléctrica encara hi té, al ministeri, una certa mà, però FECSA i les altres companyies distribuïdores fan arribar al Govern a l'hora de planificar les seves propostes, les seves programacions, els seus plans; però no tenim mecanismes coercitius des del Govern avui en dia, com perquè aquestes actuacions de xarxa de distribució local, de millora d'instal·lacions, més enllà de l'expedient sancionador, quan es produeix un problema, les puguem impulsar, coordinar, fins i tot, substituir.

És aquest el tema que esperem que la nova legislació energètica, en part, ens pugui ajudar a solucionar. Red Eléctrica sí, Red Eléctrica té el ministeri a darrere, els plans els aprova el Govern i hi han altres mecanismes.

Però a l'hora de la xarxa de distribució local ens manquen mecanismes per fer això que ens demanen els ciutadans i que ara descobreixen els companys de l'oposició després de tants anys de manar, que l'Administració no intervingui per a res. «Deixeu el mercat que actuï sol, deixeu les companyies que actuïn, l'Administració només molesta.» Sí, només molesta a l'hora de repartir beneficis, a l'hora d'assumir responsabilitats quan els serveis van malament, llavors fa falta l'Administració.

Siguem conseqüents amb això. I, per tant, intentem trobar els mecanismes des de les nostres competències autonòmiques, des de la interrelació amb el Govern de l'Estat, de reforçar aquests aspectes que no ens han de fer por.

I vull acabar una mica amb una referència que quan he intervingut anteriorment he fet una mica per alt. Cal donar més protagonisme al criteri de les autoritats nacionals, regionals i locals a l'hora de subministrar, adjudicar, organitzar, els serveis d'interès econòmic general. Atenent al criteri de fer-los el més propers possible a

les necessitats dels usuaris. Atenent a la diversitat entre els diferents serveis i les diferents necessitats i preferències dels usuaris, per raó de situació geogràfica, social i cultural. Amb el deure de garantir un alt nivell de qualitat, seguretat, accessibilitat i igualtat de tracte, així com garantir l'accés universal a aquests serveis i els drets dels usuaris.

Això no és el programa de cap partit polític d'esqueres ecologista, ho acaba d'aprovar el Consell Europeu revisant aquelles velles teories que s'han superat i que ja diuen que aquests temes, els temes del lliure mercat, de la lliure competència, del benefici de les empreses, s'han de subordinar a aquests principis. Aquesta ha sigut una contribució francesa; aprenem d'aquí i apliquem les lliçons d'aquest tema.

Hem superat l'etapa del liberalisme agressiu, del liberalisme que tot ho podia permetre, ja veiem les conseqüències que ens han portat *aquells polvos*, ens han portat aquests *lodos*. Ara no deixem que siguin aquests senyors que ens van portar aquí els que ens tornin a marcar la pauta, i intentem, des d'una posició de progrés, assumir aquestes polítiques amb tota la legitimitat que ens dóna el Consell Europeu.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Mixt, té la paraula el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Me gustaría, en primer lugar, dejar claro que toda la oposición no pensamos igual, porque cuando se habla de la oposición con carácter general..., yo creo que hay tres partidos y cada uno tiene sus especificidades, y me gustaría que se respetaran. Es decir que cuando se hable de oposición y se concrete se modere la palabra, y en todo caso se identifique, no se hable de oposición en general.

Y no se hable de oposición en general porque nosotros en este campo..., y mi intervención no ha ido para hacer un reproche a las empresas, pero por una razón. No porque consideremos que las empresas están dando un buen servicio, que ya decimos que no, sino sencillamente porque aquí la acción de la oposición es controlar al Gobierno, no controlar a las empresas públicas, o privadas, en este caso.

La misión de la oposición es ver qué tipo de control hace el Gobierno de las empresas privadas en relación con el funcionamiento en el mercado eléctrico. Y eso es lo que hemos denunciado aquí. Nosotros estaremos conformes en que se abra una comisión investigadora y que aquí puedan concurrir, además de los *consellers*, el director general de Energía, al mismo tiempo que las empresas privadas, para darnos información sobre lo que ha acontecido aquí. Pero, en todo caso, la misión de la oposición es controlar al Gobierno, no controlar a las empresas privadas.

Y nos sentimos decepcionados. Y nos sentimos decepcionados porque no ha entendido la razón de las exposiciones, por lo menos de mi grupo parlamentario.

Yo no he hablado aquí de que ustedes no tengan otros instrumentos o tengan muchos, no. El problema está en que no hay un modelo preventivo, y usted nos ha traído aquí hoy un modelo reactivo. Ante un incidente reaccionan, pero no prevén para evitar el incidente.

Y lo que estamos pidiendo hoy aquí es un modelo preventivo, que precisamente se trate de evitar la existencia de incidentes como el que ahora nos ocupa en este acto. Y para eso es necesario un cambio de modelo. Y el cambio de modelo pasa por un mayor –aquí sí– control de la Administración en la actividad de las empresas, de manera que no quede todo a la autorregulación de las empresas, sino que la Administración tenga conocimiento de lo que está aconteciendo con detalle.

Yo le he hecho una pregunta muy concreta que no me ha contestado. Siguiendo el modelo del presidente Montilla ha hecho escapismo. Ha hecho escapismo en la respuesta. Yo le he preguntado si la Administración autonómica había hecho uso de sus facultades y había exigido de la Comisión Nacional de Energía que le informara previamente, preventivamente, de las condiciones técnicas de las instalaciones, del cumplimiento de los requisitos establecidos, de las actualizaciones, de la disponibilidad efectiva de las instalaciones de generación en el régimen ordinario, de la continuidad del suministro de energía eléctrica y de la calidad del servicio. ¿Lo ha hecho?

Porque no vale decir que «no tenemos competencias para hacer eso», pero que sí tienen competencias para estar informados sobre eso, y más cuando ahora tendrán competencias incluso para el control de la inspección, como aquí se ha venido a manifestar en este acto.

Eso es lo que le pedíamos, que fomenta el control de la inspección. Y lo lamentable es que no se haya hecho hasta ahora. Porque al día de hoy a las empresas, tanto a la operadora del sistema, como a la que tiene encargada de prestar el servicio, les es muy rentable ahora mismo este modelo.

Porque, en definitiva, sabe que cualquier incidente, como el que aquí ahora acontece, no le va a suponer ningún perjuicio económico. Porque las indemnizaciones, las compensaciones, las sanciones, al final ¿en dónde van a recaer? En la tarifa. Y la tarifa la pagan todos los ciudadanos. Con lo cual las consecuencias de todo esto serán ninguna para las empresas que ahora están siendo objeto de examen.

Lo dijo muy claramente –y ya termino– con motivo del incidente que hubo en Baqueira hace unos años. En la noche del 29 de diciembre del 2003 se apagó Baqueira. Años después se abrió una subestación en Baqueira. El Síndic d'Aran y el alcalde reconocieron que «ha valido la pena pagar el peaje mediático de aquel apagón, porque hoy tenemos garantizada la energía para seguir ofreciendo un turismo de calidad».

Es decir, aquel apagón originó el incidente, originó el despliegue mediático; se ha hecho la subestación y ahora mismo todos contentos. Quien está pagando esa subestación, las compensaciones, las indemnizaciones y las sanciones son todos los ciudadanos de Cataluña.

Es lo que queremos evitar con el modelo preventivo que exigimos en su Gobierno.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Amb aquesta última intervenció donem per tramitats i resolts els tres punts que hi havia a l'ordre del dia. I jo només voldria agrair al conseller Joan Saura i al conseller Antoni Castells la seva presència, així com la de tots els membres dels seus departaments que els han acompanyat.

I, tenint en compte les dates en què estem, desitjar-los que carreguin moltes piles, donat el tema, i que vinguin amb molta energia a partir del mes de setembre, que retornarem a parlar en sembla que d'energia, perquè també ho tenim previst a la comissió.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les tres de la tarda i vuit minuts.